

การศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาล

นครนครปฐม

โดย

นางสาวศลิษา อำนวยชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพัฒนศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียน
กีฬาเทศบาลนครนครปฐม

โดย
นางสาวศลิษา อำนวยชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

CORRELATION OF SPORT AND EARNING ACHIEVEMENT OF
NAKHONPATHOM MUNICIPALITY SPORTS SCHOOL STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (DEVELOPMENT EDUCATION)

Department of Education Foundations

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2018

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม
โดย ศลิตา อำนวยชัย
สาขาวิชา พัฒนศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. วิจิต อิ่มอารมย์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. วิจิต อิ่มอารมย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(อาจารย์ ดร. สุนทรตรี นิ่มเนติพันธ์)

57260308 : พัฒนศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์, ชนิดกีฬา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นางสาว ศลิษา อำนวยชัย: การศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. วิจิต อิ่มอารมย์

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมจำแนกตามชนิดกีฬา 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 204 คน จากนักเรียน จำนวน 433 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มใช้ (One-Way ANOVA), วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman's rank Correlation Coefficient), การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์พบว่า

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมจำแนกตามชนิดกีฬา โดยใช้สถิติ F-Test (One Way Analysis Of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) พบว่าค่าสถิติที่คำนวณได้มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าผลการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่มีชนิดกีฬาที่แตกต่างกันทำให้ผลการเรียนแตกต่างกัน

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman's rank Correlation Coefficient) พบว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่าชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. พิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระด้วยกันเอง พบว่าปัจจัยด้านผู้เรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา และปัจจัยด้านการฝึกซ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมได้

57260308 : Major (DEVELOPMENT EDUCATION)

Keyword : Correlation, Sport, Achievement

MISS SALISA AMNUAYCHAI : CORRELATION OF SPORT AND EARNING
ACHIEVEMENTOF NAKHONPATHOM MUNICIPALITY SPORTS SCHOOL STUDENTS
THESIS ADVISOR : VICHIT IMAROM, Ph.D.

The purposes of this research were 1.) To compare the results of the study of the Student Sports School Municipality of Nakhonpathom identified by the Sports type. 2) To study the relationship of the type of sports with the results of the study of the Student Sports School Municipality of Nakhonpathom. 3) To study the factors that affect the results of the study and playing sports of the Student Sports School Municipality of Nakhonpathom A subject that is used in this research the number of 204 people from students the number of 433 people by sampling stratum (stratified sampling)

The data is collected by using questionnaire that statistical tool will be used in data analysis, there are frequency distribution by Percentage, Mean, Standard Deviation, and One-Way ANOVA. Analysis of the relationship with the Correlation Coefficient Shakespeare's rank (spearman's correlation coefficient), regression analysis multiples equation (stepwise multiple regression analysis)

The results of this research were as follow:

1. The comparison results of the study of the Student Sports School Municipality of Nakhon Pathom identified by the sports type by using an F-test Statistics (one way analysis of variance) compare the differences between the mean by the variable independent variables found that the statistics that can be calculated with the statistical significance .05 to accept the assumption that is set to indicate that the results of the study of the Student Sports School Municipality of Nakhon Pathom with sports type to vary the different.

2. Relationship Analysis by the Correlation Coefficient Shakespeare's rank (spearman's correlation coefficient) found that when considering the relationship between the independent variables to the variable by found that the Sports type with the results of the study of the Student Sports School Municipality of Nakhon Pathom does not have a relationship with the statistical significance level .05

. 3. To consider the relationship of the independent variables. found that the learner is positively associated with the factor of the instructor the factor of the content and the factor of the training is the statistical significance level .01

A Regression Analysis multiples in order of priority of the variable to import the equation equation (stepwise multiple regression analysis) of factors, the 4 is not able to predict the results of the study of the Student Sports School Municipality of Nakhon Pathom.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่คอยให้คำปรึกษาชี้แนะข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ทั้งให้คำปรึกษาแนะนำตรวจสอบแก้ไขและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด อันนี้มีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วิจิต อิ่มอารมย์ อาจารย์ ดร.ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย ซึ่งท่านเป็นผู้ที่ให้คำปรึกษางานวิทยานิพนธ์และให้ความช่วยเหลือแนะนำแก้ไขให้สำเร็จด้วยได้ดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ ซึ่งเป็นประธานกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุนทรศรี นิมเนตพันธ์ผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณครูและนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจ

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่และบุคลากรของสาขาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์รวมทั้งเจ้าหน้าที่และบุคลากรบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงาน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความห่วงใยของเพื่อนร่วมรุ่น สาขาวิชาพัฒนศึกษาที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด ขอรำลึกถึงในพระคุณของคุณพ่อสายันต์ เหลืองสะอาด และคุณแม่ปรียาภา อำนวยชัย ที่ปลูกฝังให้ผู้วิจัยเห็นคุณค่าของการศึกษาอีกทั้งให้ความเข้มแข็งอดทน อดกลั้นตลอดอุปสรรคต่างๆ ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้ความรักความห่วงใยและเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จดังที่ตั้งใจไว้

ท้ายที่สุด คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบูชาพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มอบสติปัญญา และสิ่งดีๆ ในชีวิตให้แก่ผู้วิจัย

ศลิษา อำนวยชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. คำถามวิจัย.....	5
3. สมมติฐาน.....	5
4. วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
5. ขอบเขตการวิจัย.....	6
6. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. บริบทของโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม.....	8
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	10
3. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	24
4. ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อม	29
5.แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้.....	31
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35

กรอบแนวคิดการวิจัย.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
ตัวแปรที่ใช้ศึกษา.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
วิเคราะห์ข้อมูล.....	48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปการวิจัย.....	59
อภิปรายผลการวิจัย.....	61
ข้อเสนอแนะของการวิจัย.....	64
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	64
รายการอ้างอิง	65
ภาคผนวก	70
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	71
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	73
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	80
ภาคผนวก ง หนังสือขอตกลงเครื่องมือวิจัย.....	89
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	91
ประวัติผู้เขียน	93

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ปีการศึกษา 2561.....	10
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามชนิดกีฬา	43
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	49
ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าระดับความสัมพันธ์ของชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม	53
ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำแนกตามคะแนนสะสม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)	53
ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม เปรียบเทียบคะแนนสะสมเฉลี่ยกับชนิดกีฬาที่แตกต่างกัน	54
ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	55
ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหาในการเรียน 8 กลุ่มสาระ(หลักสูตรแกนกลาง) และปัจจัยด้านการฝึกซ้อมของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	56
ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) ปัจจัยด้านผู้สอน (X_2) ปัจจัยด้านเนื้อหา (X_3) ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม (X_4) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม Y ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	57
ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่ได้คัดเลือกเข้าสมการการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	58

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แสดงองค์ความรู้ ทักษะสำคัญ และคุณลักษณะ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	29
ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	41

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยนั้นมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในการที่ทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพและความสามารถในการจัดการศึกษาโดยยึดหลักการศึกษที่เน้นการศึกษาตลอดชีวิตของประชาชนการให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องเป็นไปเพื่อคน ทั้งมวล อย่างหลากหลายและสอดคล้องกับกลุ่มต่างๆ และคนสังคมต้องรู้จักรับผิดชอบต่อการศึกษา

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนทางด้านการศึกษาและทางด้านกีฬามากขึ้น โดยมีเป้าหมายในการตั้งโรงเรียนกีฬาที่มีมาตรฐานให้ครบทุกจังหวัด ทั้งในในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทางด้านกีฬาพื้นฐานของชาติ โดยมุ่งเน้นการวางรากฐานการกีฬาที่ถูกต้องให้แก่เยาวชนเพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถของตนได้ขึ้นไปจนถึงระดับเป็นตัวแทนประเทศในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติสามารถสร้างชื่อเสียงสามารถสร้างชื่อเสียงให้ประเทศชาติ ตลอดจนยกระดับมาตรฐานการกีฬาของประเทศไทยให้สูงยิ่งขึ้น ซึ่งการศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้ ความสามารถ การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ทักษะ และทัศนคติแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในการแก้ปัญหา เสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น รวมทั้งเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2529: 25) โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันการศึกษาที่ดั่งขึ้นมาจุมุ่งหมายเฉพาะซึ่งกรมพลศึกษาได้ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแห่งแรกขึ้นมีการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญควบคู่กับการฝึกซ้อมกีฬา ต่อมาจังหวัดนครปฐมเริ่มเห็นถึงความสำคัญของเยาวชนของชาติในอนาคตจึงได้มีการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมขึ้นมา โดยที่โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมมีความแตกต่างจาก โรงเรียนกีฬาแห่งอื่น คือ โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม สังกัดกระทรวงมหาดไทยโดยอยู่ภายใต้การดูแลของเทศบาลนครนครปฐม ซึ่งโรงเรียนกีฬาแห่งอื่นจะอยู่สังกัดกรมพลศึกษา

ในส่วนของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีการวัดผลการประเมินการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ข้อมูลการประเมินในระดับต่างๆ เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มเรียนทั่วไป กลุ่มเรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มเรียนที่มีปัญหาทางด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มเรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มเรียนที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางด้านร่างกายและสติปัญญาเป็นต้น

การวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อยู่บนพื้นฐานสองประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาผู้เรียน 2) เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ โดยการวัดและประเมินผลทางการศึกษามีประโยชน์หลายประการ โดยเฉพาะทางด้านการบริหาร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการทดสอบและการตัดเกรด ด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา และหากพิจารณาถึงนโยบายระดับประเทศที่มีความเกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 สถาบันการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ได้ให้ความสำคัญและระบุดึงการวัดและการประเมินในองค์ประกอบที่แตกต่างกัน และเป็นข้อกำหนดและข้อบังคับของสถานศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

ตามนโยบายการพัฒนากีฬาของชาติมีแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปัจจุบัน ได้ใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560-2564) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาไว้ 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกาย และ
การกีฬาขั้นพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ
กีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่ม
ทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และ
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การยกระดับการบริหาร จัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

โดยเนื้อหาประเด็นหลักประการหนึ่งที่ได้กล่าวคือ การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อยู่ใน
ยุทธศาสตร์ที่ 3 มีวัตถุประสงค์ คือ 1.) ให้นักกีฬาทุกกลุ่มทุกระดับมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและ
พัฒนาความสามารถโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับชาติและนานาชาติ 2.) มี
ระบบและกลไกให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเพียงพอต่อความต้องการ
ในการพัฒนาการกีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ชาติและนานาชาติ 3.) เพื่อสร้างและ
พัฒนาสถานกีฬาอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการฝึกซ้อมและการแข่งขัน
กีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ชาติ และนานาชาติ (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554 ให้
เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย
และกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีด
ความสามารถ ในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) พร้อมกันนี้ได้
ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2552 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทาง
การศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้
สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542)

นอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้
ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มี
คุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และ
ศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทาง
พัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมี
สมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ
แบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับ
นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่ง
ส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้าน
เทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากข้างต้นแสดงให้เห็นว่าคณะผู้บริหารประเทศได้ให้ความสำคัญเยาวชนที่จะเติบโตเป็นอนาคตที่ดีของชาติในอนาคตจึงได้กำหนดแนวทางและหลักสูตรที่สอดคล้องกับเยาวชนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในอนาคตด้วย

ดังนั้นการศึกษาของโรงเรียนกีฬามีความสำคัญมากต่อนักเรียนในโรงเรียนกีฬา เพราะเกี่ยวพันถึงการดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความพอใจในการเลือกที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตามที่ตนเองพอใจจะช่วยให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง แต่เนื่องจากโรงเรียนกีฬาเป็นสถานศึกษาที่มุ่งเน้นทางด้านกีฬาเป็นหลักจึงทำให้นักเรียนบางคนมีความรู้ทางด้านวิชาการไม่เพียงพอต่อการจะไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีผลมาจากหลายๆ ปัจจัย อาทิ ปัจจัยด้านการฝึกซ้อมกีฬา ปัจจัยด้านการแข่งขันกีฬา ปัจจัยของตัวผู้เรียน และรวมถึงปัจจัยด้านครูผู้สอน จากที่ได้กล่าวไว้แล้วเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากที่ได้กล่าวไปโรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนที่มุ่งเน้นทางด้านกีฬาเป็นหลัก ปัจจัยด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขันมักส่งผลกระทบต่อแก่นักเรียนมากเนื่องจากก่อนถึงช่วงฤดูการแข่งขันมหกรรมกีฬาต่างๆ หรือ อยู่ในช่วงมหกรรมการแข่งขันกีฬาต่างๆ นักเรียนบางกลุ่มชนิดกีฬาจะต้องมีการฝึกซ้อมกันอย่างหนักและทำให้กระทบต่อเวลาเรียน ไม่ว่าจะเป็นการเข้าเรียนสาย การออกก่อนเวลา รวบรวมถึงไม่สามารถเข้าเรียนได้ได้เลย และอีกสองปัจจัยที่มีผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยของตัวผู้เรียนเองก็มีผลกระทบกับนักเรียนเช่นกัน จนโรงเรียนกีฬาหลายๆ แห่งจึงพยายามยกระดับด้านการศึกษาให้เทียบเท่ากับด้านกีฬาเพื่อให้ความสัมพันธ์กันมากที่สุด โดยมีการจัดกระบวนการ การเรียนการสอนที่เหมาะสม ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ผู้สอน วิธีสอน และผู้เรียน จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอน โดยเฉพาะพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนนั้นได้รับผลกระทบจากการเล่นกีฬาด้วยจึงทำให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญตัวแปรหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากผลการเรียนนั้นเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคล (ผจงจิต อินทสุวรรณ และคณะ, 2536 ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีย่อมมีโอกาสที่ดีในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ในการศึกษาเรียนต่อนั้น ผลการเรียนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ใช้ในการกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาเรียนต่อ นอกจากนี้บุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีย่อมมีโอกาสที่ดีในการเข้าทำงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลผู้นั้นประสบความสำเร็จ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีปัจจัยหลายๆ ด้านที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อีกทั้งกลุ่มชนิดกีฬาก็มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเช่นกัน

ผลสัมฤทธิ์ส่งผลต่อปัจจัยหลายๆ ด้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยที่อยู่ในฐานะนักศึกษาศาสาพัฒนาศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษาได้สังเกตเห็นถึงที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำไปเป็นแนวทางในการต่อยอดการดำเนินชีวิตของนักเรียนต่อไปในอนาคต ทั้งทางด้านการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นหรือการประกอบอาชีพในอนาคตล้วนแต่ใช้ทักษะทางวิชาการและทางการปฏิบัติ

2. คำถามวิจัย

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำแนกตามชนิดกีฬามีความแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

2.3 ปัจจัยด้านอะไรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนและการเล่นกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

3. สมมติฐาน

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำแนกตามชนิดกีฬามีความแตกต่างกัน

3.2 ชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม มีความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กัน

3.3 ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านการฝึกซ้อม ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเล่นกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

4. วัตถุประสงค์การวิจัย

4.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำแนกตามชนิดกีฬา

4.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

4.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเล่นกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลด้วยวิธีการเชิงปริมาณ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาชนิดกีฬาที่สัมพันธ์กับการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและสามารถตอบคำถามการวิจัยได้โดยผู้วิจัยศึกษาตามประเด็นดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลหลัก

เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างเพียงพอต่อการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของประชากรในการทำวิจัยจากจำนวนประชากรทั้งหมดคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการทำวิจัยมีดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 ประชากร คือ นักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมจำนวน 433 คน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำแนกตามชนิดกีฬา ได้มาจากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเปิดตารางของ Krejcie & Morgan (1970: 608) กำหนดความคลาดเคลื่อน 5 % ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 204 คน ในการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling)

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

5.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

5.3.1 ตัวแปรต้น

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ชนิดกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล, ฟุตซอล, วอลเลย์บอล, วอลเลย์บอลชายหาด, เทเบิลเทนนิส, เซปักตะกร้อ, มวยไทย, มวยสากล, กรีฑา, ยูโด- มวยปล้ำ, บาสเกตบอล, วายน้ำ, แบดมินตัน, กอล์ฟ

ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน, ปัจจัยด้านผู้สอน, ปัจจัยด้านเนื้อหา, ปัจจัยการฝึกซ้อม

5.3.2 ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

5.5 ขอบเขตด้านเวลา

เดือน ตุลาคม 2561 ถึง เดือน มีนาคม 2562

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ระดับชั้น ของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนคร นครปฐม

6.2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้จากการเรียน อยู่ในรูปแบบ ของเกรดเฉลี่ย ที่นักเรียนได้รับการทดสอบจากแบบทดสอบของทางโรงเรียน

6.3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ตั้งแต่เริ่มแรก เป็นแรงขับที่อยู่ภายในตัวแต่ละคนเพื่อให้สำเร็จอย่างที่ใจตั้ง ใจไว้ มีทั้งความสมหวังและผิดหวังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน และต้องการ ความเป็นอิสระในการทำงานใช้ความพยายามอย่างมุ่งมั่น หาวิธีการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น อย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้ตนเองบรรลุมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้

6.4. ปัจจัยด้านเนื้อหาในการเรียน 8 กลุ่มสาระ(หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน) หมายถึง เนื้อหาการเรียนรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถในการ สื่อสาร การคิดการแก้ปัญหา และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

6.5.) การฝึกซ้อม หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมให้ร่างกายเกิดการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องซ้ำๆ กันอย่างเป็นขั้นตอนอย่างสม่ำเสมอโดยส่งผลต่อการทำงานในระบบต่าง ๆ ของร่างกายให้มีการ พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยการเรียนรู้ทักษะต่างๆ จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต้องมีการ จัดสรรอย่างมีระบบทั้งรูปแบบ สถานที่ เวลาของการฝึกซ้อมที่เหมาะสม

6.6. อุปกรณ์และสถานที่ หมายถึง การเลือกใช้อุปกรณ์และสถานที่ในการฝึกซ้อมที่มีความ เป็นมาตรฐาน มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการฝึกซ้อม

6.7. การส่งเสริมและพัฒนาทักษะ หมายถึง การเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานที่ แลกเปลี่ยน ทักษะระหว่างทีมเพื่อเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการฝึกซ้อม และร่วมถึงการเข้าร่วมการแข่งขัน รายการต่างๆ

6.8 แรงจูงใจนักกีฬา หมายถึง การได้รับการสนับสนุนเมื่อประสบความสำเร็จจากการ แข่งขันและได้รับโอกาสต่างๆ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 สามารถวางแผนเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนของ นักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

7.2 สามารถเป็นแนวทางในการคัดเลือกนักกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนคร นครปฐม

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้เป็นแนวทางในการวางกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาซึ่งได้กำหนดรายละเอียดไว้ดังนี้

1. บริบทของโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
4. ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อมกีฬา
  - 4.1 ความหมายของการฝึกซ้อมกีฬา
  - 4.2 ความสำคัญของการฝึกซ้อมกีฬา
5. แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้
  - 5.1 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬา
  - 5.2 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บริบทของโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

เทศบาลนครนครปฐม ได้สนองนโยบายรัฐบาล โดยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เปิดโอกาสให้มีการจัดการศึกษาพิเศษตามศักยภาพของผู้เรียน ในกรณีนี้เทศบาลนครนครปฐม จึงเปิดการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรความสามารถพิเศษทางกีฬาให้กับนักเรียนเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกีฬาให้กับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬาได้เรียนรู้โดยตรง

ในปีการศึกษา 2546 เทศบาลนครนครปฐมในขณะนั้น โดยมีนายเสริมฤทธิ์ แก้วพิจิตร (นายกเทศมนตรี) นางพะเยาว์ มีบัณฑิต(ปลัดเทศบาล) และนายสุพล อำภาวงษ์(ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา) ได้ดำเนินการจัดทำโครงการนำร่องจัดการเรียนการสอนหลักสูตรความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ณ โรงเรียนเทศบาล 5 วัดพระปฐมเจดีย์ มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 43 คน

ต่อมาในปีการศึกษา 2547 ได้เปิดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนนักเรียน 114 คน และในปีการศึกษา 2548 เทศบาลนครนครปฐมได้ประกาศจัดตั้ง “โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม” เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2548 ในสมัยนายเสรินทร์ แก้วพิจิตร เป็นนายกเทศมนตรี นางจะอ่อน คุปต์วัช เป็นรองนายกเทศมนตรีฝ่ายการศึกษา นายถาวร จันทร์กล้า เป็นปลัดเทศบาลและนายพินิจ พุ่มชูแสง เป็นผู้อำนวยการสำนักงานได้แยกนักเรียนหลักสูตรความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา จากโรงเรียนเทศบาล 5 (วัดพระปฐมเจดีย์) มาจัดการเรียนการสอน โดยใช้ศูนย์กีฬาเทศบาลนครนครปฐมเป็นอาคารเรียนชั่วคราว ซึ่งเป็นโรงเรียนกีฬาแห่งแรกของประเทศไทย โดยในปีงบประมาณ 2549 ได้รับเงินงบประมาณในการก่อสร้างโรงเรียนแห่งใหม่ ที่ตั้งเดิมบริเวณถนนเลียบริมคลอง ตำบล สนามจันทร์ ซึ่งแล้วเสร็จและทำการย้ายสถานศึกษามาเมื่อ วันที่ 19 กรกฎาคม 2550

ปัจจุบันมีนักเรียนในปีการศึกษา 2555 ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวนทั้งสิ้น 409 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย จำนวน 286 คน นักเรียนหญิง จำนวน 123 คน บุคลากรในโรงเรียนประกอบด้วยพนักงานครู 19 คน ครูสนับสนุนการสอน 2 คน ครูปฏิบัติการสอนรายชั่วโมง จำนวน 21 คน พนักงานจ้างทั่วไป (นักการภารโรง) 3 คน (แม่ครัว 3 คน) โดยมีนายระวี ปรากฏนวิทยา เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา นายธีรเดช พันทนพิเชฐ เป็นรองผู้อำนวยการสถานศึกษา

โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จัดเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ประเภทนักเรียนประจำ เป็นสถานศึกษาที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาความเป็นเลิศทางด้านกีฬา มีจำนวนนักเรียน ในปีการศึกษา 2556 ทั้งสิ้นรวม 420 คน โดยมีกีฬาเปิดสอน 14 ประเภท ดังนี้

1. ฟุตบอล	2. ฟุตซอล	3. วอลเลย์บอล
4. วอลเลย์บอลชายหาด	5. เทเบิลเทนนิส	6. เซปักตะกร้อ
7. มวยไทย	8. กรีฑา	9. ยูโด - มวยปล้ำ
10. บาสเกตบอล	11. วายน้ำ	12. แบดมินตัน
13. กอล์ฟ	14. มวยสากล	

ปัจจุบันมีนักเรียนในปีการศึกษา 2561 ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวนทั้งสิ้น 433 จำแนกนักเรียนแต่ละระดับชั้นได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ปีการศึกษา 2561

ระดับชั้น						รวม
ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	
82	73	73	81	66	58	433

ที่มา : หน่วยทะเบียนวัดผลโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม (พฤศจิกายน 2561)

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อก้าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว ทุกคนต้องนึกถึงนักเรียนที่มีความเก่งฉลาดสามารถใช้สติปัญญาที่ตนเองมีอยู่เพื่ออยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข นอกจากการปรับตัวทางสังคมที่เหมาะสมกับตัวเองแล้ว นักเรียนทั้งหมดต่างต้องการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ทั้งนี้ เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถเป็นตัวกำหนดความก้าวหน้าในอนาคตได้ (อรุณศักดิ์ อุตสาหะ. 2549 : 22-23)

2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล ผลสัมฤทธิ์ (Achievement) เป็นผลการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา มีนักการศึกษาให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547 : 53) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (548 : 125) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549 : 42) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

วัชลี บัวตา (2550 : 42) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ ซึ่งเป็นแบบประเมินผลตามสภาพจริงวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อนาสตาซี (1970 อ้างอิงในอรทัย จันไค. 2553 : 16) กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาด้านอื่น ๆ ชาวาล แพร์ตกุล (2517 อ้างอิงในสมควร จำเริญพัฒน์. 2553 : 21) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ทักษะและสมรรถภาพทางสมองในด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการสั่งสอนของครู ซึ่งสามารถตรวจสอบได้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test)

อรทัย จันไค (2553 : 18) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ หรือทักษะซึ่งเกิดจากการกระทำที่ประสานกันต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบทางด้านที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ใช้สติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่ต้องใช้สติปัญญา และสมรรถภาพทางสมองที่ได้รับมาจากการสั่งสอน แสดงออกมาในรูปความสำเร็จสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย และใช้แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีนั้นมาจากหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหาเป็นต้นซึ่งปัจจัยหลักที่สำคัญดังนี้

2.2.1 ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วยคุณลักษณะของนักเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน

2.2.1.1 คุณลักษณะของนักเรียน หมายถึง การบุคลิกส่วนบุคคลที่ดี มีเจตคติที่ต่อตนเองและสังคม ซึ่งจะมีอิทธิพลและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเรียนซึ่งประกอบด้วย ดังนี้

เจตคติต่อการเรียน คือ เมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชาต่างๆ จะทำให้นักเรียนสนใจ และรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเรียนวิชานั้นๆ ได้เป็นอย่างดีซึ่งบุคคลต่างๆ กล่าวไว้ดังนี้

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2526: 146) ได้สรุปความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้กับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้ เจตคติสามารถแยกออกได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกทางจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งในสังคม
2. เจตคติเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าในเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์เรื่องในเรื่องหนึ่ง ซึ่งหมายถึงบุคคลใดจะมีเจตคติอย่างไรต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นจะต้องเคยพบเห็น ฐุราละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน
3. การแสดงออกของเจตคติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดๆ จะเป็นในรูปของการสนับสนุนคัดค้าน ซึ่งเรียกว่าเป็นไปในเชิงบวกหรือในรูปการโต้แย้งคัดค้าน ซึ่งเรียกว่าเป็นไปในเชิงลบหรือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้านั้น

ศักดิ์ สุนทรเสณี(2531: 1) กล่าวว่า เจตคติหมายถึงพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมทางสมองในการที่จะกระทำ ซึ่งจะบ่งบอกถึงหน้าที่ของสภาวะจิตใจ หรือสภาพของอารมณ์ที่ซับซ้อนก่อนที่คนเราจะตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหา โดยส่วนใหญ่แล้วจะขึ้นอยู่กับเจตคติที่จะคงไว้ซึ่งสิ่งที่ตนเองมีประสบการณ์มา เพื่อที่จะรักษาเจตนาที่ถูกต้องไว้จากประสบการณ์ที่ผ่านมามาว่าถูกต้องหรือไม่ถูกต้องอย่างไร ตามระดับความเชื่อถือหรือระดับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเห็นได้ว่าเจตคตินามธรรมที่เป็นพฤติกรรมภายในของเรา

ศักดิ์ไทย สุทธิจิบรร(2545: 138) กล่าวว่า เจตคติหมายถึงสภาพความพร้อมทางจิตใจที่เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกแล้วแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ต่างๆไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งและสภาวะทางจิตนี้จะต้องอยู่บนานพอสมควร

ลักขณา สิริวัฒน์(2544: 69) เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก(อารมณ์) ความคิดเห็น(ปัญญา)หรือท่าที(พฤติกรรม) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

นพมาศ ชีรเวทิน(2542: 89) เจตคติ หมายถึง ความเชื่อที่คงทนซึ่งมนุษย์เรียนรู้มาเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง

แอลพอร์ต (วันเพ็ญ บุญชม. 2542ซ 88; อ้างอิง Allport. 1969 : 798) ให้ความหมายว่าเจตคติ หมายถึงสภาพความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะนี้จะเป็นแรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล สิ่งหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

พวงรัตน์ ทวีรัตน์(2540: 108) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง การเตรียมพร้อมแห่งสภาพจิตใจของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติเป็นอารมณ์ที่มีอยู่ในทุกคนที่อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน เจตคติ

เป็นสิ่งที่ผลักดันบุคคลให้แสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ อันอยู่ในลักษณะที่พึงพอใจก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

กูด (วิโรจน์ ธรรมจินดา. 2536: 44;อ้างอิงจาก Good. 1973: 49) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความเอนเอียงหรือความชอบของบุคคลที่แสดงผลเฉพาะ ไปสู่วัตถุสิ่งของสถานการณ์หรือคุณค่า ตามปกติจะประกอบด้วยความรู้สึกและอารมณ์

สรุป เจตคติ หมายถึง ความพร้อมทางจิตใจ ความเอนเอียงของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะมาจากความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และมีผลทำให้บุคคลนั้นตอบสนองต่อสิ่งเร้าตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นได้ทันที หากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะรู้สึกถึงการเรียนวิชาต่างๆ ในทางที่ดีและทำให้เรียนรัก และสนใจเรียนการเรียนวิชาต่างๆ ผลที่ได้มา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีนั่นเอง

2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน หมายถึง การอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการให้แรงจูงใจกันในกลุ่ม ดังเช่น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

พรรณี ช. เจนจิต (2550 : 291) กล่าวว่า ในการอยู่ร่วมกันในสังคมสิ่งสำคัญที่ขาดเสียมิได้ คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมของอีกฝ่ายหนึ่งว่าทำไมเขาจึงแสดงหรือประพฤติปฏิบัติดังเช่น ที่เขาเป็นอยู่ มีอะไรเป็นแรงจูงใจให้เขาทำเช่นนั้นครุมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนโดยตรง ถ้าหากได้เข้าใจถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมออกมาแตกต่างกัน การแสดงพฤติกรรมเหล่านั้นแสดงให้เห็นถึงความต้องการทั้งด้านอารมณ์ และสังคมผลที่ตามมาคือ ทำให้แต่ละคนมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน มีผู้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

พรรณี ช. เจนจิต (2550 : 292 -293) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือ เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่นพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างๆ พยายามที่จะถึงจุดหมายปลายทาง เป็นผู้ทำงานมีแผน และเป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง ส่วนลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ คือ เป็นผู้ที่ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย หรือตั้งเป้าหมายไปในวิถิทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป และตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ

มันทนา เฟ็งแจ่ม (2550 : 19) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการทำงานที่ท้าทายให้ประสบผลสำเร็จสูงสุดอย่างมีคุณภาพด้วยความมีมาตรฐานสูงต้องการความเป็นอิสระในการทำงานใช้ความพยายามอย่างมุ่งมั่นหาวิธีการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้ตนเองบรรลุมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ และมีความพอใจเมื่อประสบความสำเร็จ รู้สึกผิดหวังและวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

กรรณ ศิริธรม (2552 : 23) สรุปไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่เป็นแรงขับให้บุคคลที่จะประกอบพฤติกรรมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อไปให้ถึงจุดหมายที่ตั้งไว้ให้ดีและมีประสิทธิภาพ

ปราณี หล้าเบญจ (2553 : 13) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความมุ่งมั่นที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนเองวางไว้มีความทะเยอทะยาน มุ่งความสำเร็จมากกว่าหลีกเลี่ยงความล้มเหลวโดยแต่ละคนจะมีระดับแรงจูงใจแตกต่างกันไป

สรุปได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ตั้งแต่เริ่มแรก เป็นแรงขับที่อยู่ภายในตัวแต่ละคนเพื่อให้สำเร็จอย่างที่ใจตั้งไว้ มีทั้งความสมหวังและผิดหวังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน และต้องการความเป็นอิสระในการทำงานใช้ความพยายามอย่างมุ่งมั่น หาวิธีการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้ตนเองบรรลุมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

มาสโลว์เป็นหนึ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าถึงความต้องการของมนุษย์ โดยที่มองเห็นว่ามนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น ซึ่งความต้องการของมนุษย์มีมากมาย ซึ่งได้นำความต้องการนั้นมาจัดเรียงตามลำดับขั้นเป็น 7 ขั้น จากขั้นต่ำสุดไปยังขั้นสูงสุด โดยที่มนุษย์จะมีความต้องการในขั้นสูงๆ ถ้าความต้องการในขั้นต้นๆ ได้รับการตอบสนองเสียก่อน (พรณี ช. เจนจิต. 2550 : 262 -264) มาสโลว์เป็นผู้ที่มองเห็นว่าโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เกิดมาดี และพร้อมที่จะทำสิ่งดี ถ้าความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ เป็นผู้ที่มีมองว่าความดีที่อยู่ในตัวมนุษย์เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด การเรียนรู้หรือการแสดงพฤติกรรมเกิดจากแรงผลักดันภายในตัวบุคคล เด็กมีธรรมชาติพร้อมที่จะศึกษาสำรวจสิ่งต่างๆ คนทุกคนมีแรงภายในที่จะไปให้ถึงสภาพการณ์ที่เรียกว่า “การรู้จักตนเองตรงตามสภาพที่เป็นจริง” (Self-actualization) หรือความต้องการที่จะตระหนักในความสามารถของตนเอง ลำดับขั้นทั้ง 7 ของความต้องการของมาสโลว์ดังนี้

- 1) ความต้องการทางด้านร่างกาย
- 2) ความต้องการความปลอดภัย
- 3) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ
- 4) ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับและได้รับการยกย่อง
- 5) ความต้องการที่จะตระหนักในความสามารถของตนเองหรือรู้จักตนเอง
- 6) ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ
- 7) ความต้องการทางด้านสุนทรียะ

Hoppe (1930 อ้างอิงในพรณี ช. เจนจิต. 2550 : 277-278) นักจิตวิทยาชาวเยอรมัน ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับ “ระดับความคาดหวัง” ซึ่งเขาให้ข้อสังเกตว่าคนเรามีแนวโน้มที่จะตั้งวัตถุประสงค์ของตนเองให้สูงขึ้นภายหลังจากที่ทำงานแล้วประสบความสำเร็จ และจะตั้งวัตถุประสงค์ให้ลดลงภายหลังจากที่ประสบความล้มเหลวซึ่งกระบวนการนี้จะป้องกันตนเองจากความล้มเหลวหรือเพื่อไม่ให้ได้รับความสำเร็จง่ายจนเกินไปซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จนั้น ดังนั้นคนจะตั้งระดับความคาดหวังสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับประสบการณ์การทำงาน โดยแท้ที่จริงแล้วระดับความคาดหวังเป็นการอ้อมซอมระหว่างความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีลักษณะขัดแย้งกันคือ ประการแรกมนุษย์กลัวความล้มเหลว ความผิดหวัง จึงลดความคาดหวังให้ต่ำลง อีกประการหนึ่ง คือมนุษย์ต้องการบรรลุความสำเร็จให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งจะทำให้เขาตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง แต่โดยแท้ที่จริงแล้วบางครั้งการตั้งระดับความหวังก็เสียสมดุล คือ คนตั้งวัตถุประสงค์สูงเกินไป เกินกว่าความสามารถหรือตั้งต่ำเกินไป ต่ำกว่าความสามารถ จุดสำคัญควรจะหาอย่างไร เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักตั้งระดับความสามารถได้ตรงตามความเป็นจริง

Atkinson (1961 อ้างอิงในพรณี ช. เจนจิต. 2550 : 277-278) ได้พัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจจากความคิดของ Hoppe เกี่ยวกับเรื่อง ระดับความคาดหวัง และจากความคิดของ McClelland เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่ง McClelland มีความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการความสำเร็จ และได้ทำการวิจัยเพื่อแสดงให้เห็นถึงระดับความต้องการในเรื่องนี้ของแต่ละบุคคล ซึ่งมีต่าง ๆ กัน Atkinson ได้ตั้งสมมติฐานว่าความต้องการความสำเร็จของคนซึ่งมีต่าง ๆ กันนั้นเนื่องมาจากคนพยายามหลีกเลี่ยงความล้มเหลว คนบางคนมีลักษณะมุ่งมั่นความสำเร็จ จะตั้งวัตถุประสงค์ ซึ่งมีความยาก – ง่าย ปานกลาง ส่วนบางคนมีลักษณะล้มเหลวผิดหวังจะตั้งวัตถุประสงค์ที่สูงเกินไปหรือต่ำเกินไป Atkinson เชื่อว่าคนที่คิดว่าตนเองจะประสบความสำเร็จนั้นคือผู้ที่เคยประสบความสำเร็จหรือมองเห็นลู่ทางว่าจะประสบความสำเร็จส่วนลักษณะของผู้ล้มเหลวพัฒนาขึ้นมาจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์กับความล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำอีก หรือผู้ที่ตั้งวัตถุประสงค์สูงเกินความสามารถของตนที่จะบรรลุได้

ความคิดของทั้ง Maslow , Hoppe และ Atkinson (พรณี ช เจนจิต. 2550 : 277-278) มีส่วนคล้ายคลึงกันต่างก็เน้นเกี่ยวกับว่าในการจัดประสบการณ์เรียนให้กับเด็กนั้นให้คำนึงเกี่ยวกับความกลัว ความล้มเหลวเพราะการที่คนจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ต่อไปนั้น เขาจะต้องเคยได้รับความสำเร็จในเบื้องต้นของชีวิตมาก่อน นั่นคือการประสบความสำเร็จในโรงเรียนนั่นเอง

2.2.2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน

ยนต์ ชุ่มจิต (อ้างอิงในพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. 2537 : 16) กล่าวว่า ครูถือว่าเป็นบทบาทสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สามารถ

พัฒนาให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนนั้น ครูควรตระหนักถึงความรู้ความสามารถของตนเองในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้อย่างไร ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำได้ ตลอดจนไปถึงบุคลิกภาพของครู นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้เป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ นับว่าเป็นปัจจัยทางอ้อมอีกด้านหนึ่งที่ควรศึกษาหาสาเหตุต่อไป ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ครู” ไว้ดังนี้

กู๊ด Good Carter V. (1973 อ้างอิงในพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. 2537 : 1-2) ได้ให้ความหมายของคำว่าครู ใน “Dictionary of education” ไว้ดังนี้

ครู คือบุคคลที่ราชการจ้างไว้เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนหรือนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน

ครู คือบุคคลที่มีประสบการณ์หรือมีการศึกษามากเป็นพิเศษ หรือมีทั้งประสบการณ์และการศึกษาดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งที่สามารถทำให้คนอื่นๆเกิดความองงามและพัฒนาได้

ครู คือผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพจากสถาบันฝึกหัดครู และผ่านการอบรมซึ่งทางการได้รับรองแล้ว โดยได้รับประกาศนียบัตรทางการสอน
ยนต์ ชุ่มจิต (อ้างอิงในพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. 2537 : 20) ได้ให้ความหมายของคำว่าครู ตามรูปคำภาษาอังกฤษ “TEACHERS” ดังนี้

T (Teaching) การสอน หมายถึง การอบรมสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้ความสามารถในวิชาการทั้งหลายทั้งปวง ซึ่งถือว่าเป็นงานหลักของครูทุกคนทุกระดับชั้นที่สอนตามระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 ข้อ 3 กำหนดไว้ว่า ครูต้อง “ตั้งใจสอนศิษย์และปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดีด้วยความเอาใจใส่ อุทิศเวลาของตนให้แก่ศิษย์ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานมิได้” และในข้อ 6 กำหนดไว้ว่า ครูต้อง “ถ่ายทอดวิชาความรู้โดยไม่บิดเบือนและปิดบังอาพราง ไม่นำหรือยอมให้นำผลงานทางวิชาการของตนไปใช้ในทางทุจริตหรือเป็นภัยต่อมนุษยชาติ” จากข้อกำหนดทั้ง 2 ข้อ จะเห็นว่าหน้าที่ของครูที่สำคัญคือการอบรมสั่งสอนศิษย์ การถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ ครูทุกคนควรตระหนักในเรื่องการสอนเป็นอันดับแรก โดยถือว่าหัวใจของความเป็นครูคือการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดีมีความรู้ในวิชาการทั้งปวง

E (Ethics) จริยธรรม หมายถึง หน้าที่ในการอบรมจริยธรรมให้แก่นักเรียน ครูจะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีจริยธรรมอันเหมาะสมด้วย

A (Academic) วิชาการ หมายถึง ครูต้องมีความรับผิดชอบในทางวิชาการ อยู่เสมอ

C (Cultural Heritage) การสืบทอดวัฒนธรรม หมายถึง ครูต้องมีหน้าที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งให้ตกทอด ไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง หรือรุ่นต่อ ๆ ไป ซึ่งมีวิธีการที่ครูจะกระทำได้สองแนวใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ 2) การอบรมสั่งสอน นักเรียนให้เข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของไทยอย่างถูกต้อง

H (Human Relationship) มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การมีมนุษยสัมพันธ์อัน ดีของครูต่อบุคคลทั่วไป เพราะการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ของครู ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

E (Evaluation) การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการเรียนการ สอนนักเรียนซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ และความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งของครู เพราะการ ประเมินผลการเรียนการสอนเป็นการวัดความเจริญก้าวหน้าของศิษย์ในด้านต่าง ๆ

R (Research) การวิจัย หมายถึง ครูต้องเป็นนักแก้ปัญหาเพราะการวิจัย เป็นวิธีการแก้ปัญหาและการศึกษาหาความรู้ความจริงที่เชื่อถือได้โดยวิธีการที่เชื่อถือได้

S (Service) บริการ หมายถึง การให้บริการ คือ ครูต้องให้บริการแก่สังคม หรือบาเพ็ญคนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมการปฏิบัติตามวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดี งามอย่างถูกต้องเป็นประจำ เช่น การแต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาสต่างๆ เป็นต้น

ยนต์ ชุ่มจิต (อ้างอิงในพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์, 2537 : 11-16) ได้จำแนกครูออกตาม ประเภทต่างๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. จำแนกตามลักษณะงานจำแนกได้ 4 ประเภท คือ

1.1 ครูประจำบ้าน ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดถือว่าเป็นครูอันดับแรกหรือ เรียกว่า นูรพาจารย์

1.2 ครูประจำโรงเรียน ได้แก่ ครูอาจารย์ที่สอนนักเรียนตามสถานศึกษาจะ กระทำโดยสำนักหรือด้วยวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริง หรือจะทาตามหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย

1.3 ครูประจำวัด ได้แก่ พระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนา หรือนักบวชในศาสนา อื่น ๆ ที่มีความรู้ความเข้าใจหลักคำสอนในศาสนาของตนอย่างเพียงพอ แล้วทำหน้าที่เผยแผ่ หลักธรรมคำสอนเพื่อให้ประชาชนมีศีลธรรมคุณธรรมประจำใจเป็นชีวิตที่มีคุณภาพ สามารถ ดำเนินชีวิตของตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.4 ครูประจำโลก ได้แก่ พระบรมศาสดาของพระพุทธศาสนาและศาสดาของศาสนาต่างๆ ที่ได้ค้นพบหลักธรรมศาสนอนันประเสริฐแล้วนำหลักธรรมนั้นๆ มาเผยแพร่อบรมให้มวลมนุษยชาติในโลกได้รู้ได้เข้าใจ แล้วนำไปประยุกต์ปฏิบัติเพื่อความสุขความเจริญและความร่มเย็นแห่งชีวิต

2. จำแนกตามคุณภาพและแรงจูงใจ สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

2.1 พวกก้าวหน้า (The Upward – mobiles) ได้แก่ ครู อาจารย์ ที่มีความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของสถาบันการศึกษาเป็นอย่างดี สามารถทำตัวให้เป็นประโยชน์กับสถาบันอย่างเต็มที่

2.2 พวกเฉยเมย (The Indifferent) ได้แก่ ครู อาจารย์ ที่ไม่ยึดติดต่อความสำเร็จในงานหรืออำนาจที่ควรจะมีหรือควรได้จากตำแหน่งต่างๆ ในสถาบัน มุ่งหารายได้พิเศษนอกสถาบัน มีบทบาทต่อสถาบันน้อยมาก และไม่ยอมเสียสละให้แก่สถาบันโดยเด็ดขาด

2.3 พวกผสม (The Ambivalents) ได้แก่ ครู อาจารย์ ที่อยากได้รับความสำเร็จในงาน อยากดำรงตำแหน่งที่มีเกียรติและมีอำนาจในสถาบันมีความจงรักภักดีต่อสถาบัน แต่ขาดความสามารถในการทำงาน

3. จำแนกตามคุณธรรม สามารถจำแนกได้ 3 ประเภท คือ

3.1 เปลือกครู ครูประเภทนี้จัดได้ว่าเป็นครูที่ด้อยในด้านคุณธรรมของความเป็นครูอย่างมาก ทั้งนี้อาจเกิดจากการมีได้มีศรัทธาที่จะมาเป็นครูแต่เนิ่นๆ มีวิญญาณครูน้อยมาก จะทำการสอนไปวันๆ หนึ่งเพียงเพื่อให้วันเวลาผ่านไปไม่คำนึงว่าศิษย์ของตนจะดีหรือชั่วอย่างไร ตัวอย่างพฤติกรรมของครูประเภทนี้ ได้แก่ มาโรงเรียนสายเป็นประจำไม่ทำเอาแต่คุย ทำงานชู้ยตลอดเวลา ชอบดูค่าเด็กไร้เหตุผล งานของตนทำไม่เป็น เข้าใจคนเกินแต่เหล่า ไม่สร้างมาเข้าห้องสอน หนีไปนอนยามเมื่อผลอด พูดเพื่อเอื้อกับลูกศิษย์ ดัดจริตเจรจา เจ้านายมาทำเป็นขยัน วันทั้งวันไม่อยู่ที่ หากความดีโดยไม่สอน เล่นละครหลอกเจ้านาย ไปค้าขายเวลาราชการ ทาหย่อนยานเป็นพ่อพระ เอาชนะระราน ขอชุกงานไว้ตลอด บ่นออกจู้จี้ เป็นหนี้เกินตัว ชอบมั่วแต่อบาย ไม่ชวนชวยหาความรู้ อยู่เป็นครูไปวันๆ ฯลฯ

3.2 เนื้อครู ครูประเภทนี้จัดได้ว่าเป็นครูที่มีคุณธรรมของความเป็นครูสูงกว่าครูประเภทแรก มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานดีขึ้น กล่าวคือ พยายามทาหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จมาสอนเด็กตามหน้าที่ ตามกำหนดเวลา ในเวลาสอนเด็กก็จะเน้นเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรเป็นประการสำคัญ ตัวอย่างพฤติกรรมประเภทเนื้อครู เช่น สอนหนังสือตามหลักสูตร มักไม่พูดเรื่องจรรยา ถึงเวลาก็มา ได้เวลาก็กลับ ไม่สาทักคุณนิสัย เรื่องวินัยไม่กล้าเน้น ทำไม่เป็นแต่สอนได้ ชอบแต่งกายนำสมัย ของไทยๆ ไม่นิยม ชอบชื่นชมกับของนอก ใช้วิธีบอกเวลาสอน ไม่เอื้อ

อาหารต่อศิษย์ ไร้ความคิดสร้างสรรค์ ทำงานทุกวันตามหน้าที่ ขนบธรรมเนียมประเพณีไม่สนใจ ฯลฯ

3.3 แก่นครู ครูประเภทนี้เป็นครูที่มีคุณธรรมของความเป็นครูสูง เป็นครูในอุดมคติ เป็นครูเพราะมีความศรัทธาในอาชีพครูอย่างแท้จริงทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต ตัวอย่างพฤติกรรมของครูประเภทแก่นครู เช่น มาโรงเรียนแต่เช้า กลับถึงเหย้าเมื่อเย็นสอนศิษย์ให้เป็น ทำตัวเช่นที่สอนศิษย์ ไม่ติดสุรา ไม่เป็นขี้ยาติดบุหรี่ หนี้สินไม่มี กินพอดีไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่พ้อเจ้อินทา ให้เวลาสอนเพิ่ม สอนซ่อมเสริมเด็กเรียนช้า มีเมตตากับทุกคน ไม่ชุกชนมั่วโลกีย์ ไม่เป็นฝึการพนัน ขยันอบรมศิษย์ เป็นมิตรกับทุกคน ฝากอ่านตำรา ค้นคว้าหาความรู้ กตัญญูกตเวที เอื้ออารีมิตรสหาย ไม่แต่งกายนำสมัย ทำจิตใจเบิกบาน พูดอ่อนหวานน่าฟัง ยืนเดินนั่งเป็นผู้ดี

สรุปได้ว่า ครู คือผู้ที่ทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้คำแนะนำ และจัดประสบการณ์เรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความงอกงามสามารถพัฒนาตนเองได้

บุคลิกของครูผู้สอน ได้มีนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้กล่าวถึงไว้ดังต่อไปนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า “บุคลิกภาพ” ไว้ว่า หมายถึง สภาพนิสัยจำเพาะคน

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2537 : 117-118) กล่าวว่า บุคคลทุกคนย่อมมีความแตกต่างกัน บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่กำหนดความแตกต่างของบุคคล องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรัสไว้ว่า มนุษย์เป็นเวไนยสัตว์ หมายถึงสัตว์ที่สอนได้เรียนรู้ได้ แต่การสอนมนุษย์นั้นมิวิธีการแตกต่างกัน เพราะการรับรู้และการเรียนรู้ของมนุษย์ไม่เหมือนกัน พระองค์ทรงแบ่งมนุษย์ออกเป็น 4 ประเภท คือ บัวเหนือน้ำ บัวปริมน้ำ บัวใต้น้ำและบัวในตม ส่วนการแบ่งกลุ่มคนในสมัยปัจจุบันตามแนวคิดของวิทยากรสมัยใหม่แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ ประเภทมีความคิดก้าวร้าว ช่วงริเริ่มคิดค้น ประเภทรับรู้ได้ไว ประเภทรับได้ช้า และประเภทล้าหลัง

อาภรณ์พันธ์ จันทร์สว่าง (อ้างอิงในพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์, 2537 : 119) ได้สรุปสาระโดยย่อของบุคลิกภาพ ดังนี้

1) บุคลิกภาพเป็นแนวความคิดเชิงจิตและการร่วมกัน กล่าวคือ ทุกคราวที่พูดถึงบุคลิกภาพจะต้องหมายถึงทั้งฝ่ายจิตและฝ่ายกายร่วมกันจะหมายถึงลาพังฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมิได้

2) บุคลิกภาพจะมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสำคัญและใกล้ชิดกับ 1) ความรู้ 2) อารมณ์ 3) การกระทำแต่ละอย่างดังกล่าวจะเป็นรากฐานของการรวมตัวเป็นองคาพยพ และเป็นรากฐานของความเจริญเติบโต

3) บุคลิกภาพจะแสดงออกแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ 1) ความเกี้ยวข้องของ ส่วนประกอบ 2) ความแน่นหนาแน่นนอนของหน่วยที่ผสมขึ้น 3) ความพอเหมาะและดุลยภาพของ ส่วนต่าง ๆ นั้น 4) แบบที่แสดงออกมา

4) ความผิดปกติของบุคลิกภาพ คือความผิดปกติอย่างร้ายแรงมากหรืออย่างอ่อนมาก ของสิ่งที่ประกอบกันขึ้นเป็นบุคลิกภาพดังกล่าวแล้ว

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2537 : 119-120) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของครู ไว้ว่า บุคลิกภาพของครู คือ ลักษณะของบุคลิกภาพที่แสดงตัวให้เห็นในขณะที่ครูกับสิ่งแวดล้อมมี ปฏิกริยาต่อกัน บุคลิกภาพของครูแต่ละคนจะแตกต่างกัน บุคลิกภาพของครูอีกคนหนึ่งอาจมองได้ เป็น 3 แ่ง คือ แ่งชีววิทยา ได้แก่ ลักษณะท่าทางทางกาย โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะและต่อม แ่งสังคม ได้แก่ สะท้อนให้เห็นการอบรมทางวัฒนธรรม แ่งจิตวิทยา ซึ่งรวมถึงความสามารถที่จะ เข้าใจ ความเฉลียวฉลาด การลงมือทำงาน รวมทั้งการสนองตอบทางอารมณ์ บุคลิกภาพของครูใน แ่งสังคมอาจจะแยกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

1. ครูที่นำตนเอง ครูประเภทนี้มักเป็นผู้ที่มีความรู้สึกผิดชอบดี เป็นครูที่รักระเบียบ เป็นคนแข็งขัน ไม่ล็กละ ตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองไว้สูง มักจะไม่พอใจกับการสอนของตนเอง ครู ประเภทนี้อาจจะสอนให้ดี แต่ไม่แลเห็นคุณค่าของการนิเทศการศึกษานัก เว้นแต่การนิเทศนั้นจะ เป็นไปในแง่ชมเชย ชอบวิจารณ์ตนเอง แต่ถ้าถูกศึกษานิเทศก็วิจารณ์มักจะเกิดความท้อใจ

2. ครูที่ปรับตัวให้เหมาะสม เป็นครูที่มีอัธยาศัยไมตรีดีอ่อนไหวชอบแสดงออกมี ความรู้สึกไวทางสังคม ชอบคนทุกคน และเป็นที่ชอบพอของคนทุกคนเข้ากับสภาพทางสังคมทุก ชนิดได้อย่างสบายอาจรับหน้าที่เป็นผู้นำได้

3. ครูที่ยอมจำนน ครูชนิดนี้จะอาศัยให้เป็นผู้เริ่มงานของตนเองไม่ได้ ศึกษานิเทศก์ ต้องคอยเร่งรัดให้ทำงานต่อไปอยู่เรื่อยๆ ครูชนิดนี้ไม่เคยโกรธเมื่อศึกษานิเทศก์ใช้อำนาจในหน้าที่ บังคับบัญชาเป็นครูชนิดที่ครูอื่นๆ อาจจะข่มขู่และชักนำไปได้โดยง่าย ครูชนิดนี้ต้องการการ ค้ำครองและการเร้าใจ

4. ครูที่ชอบทำทนาย ครูชนิดนี้มักจะเป็นปรปักษ์กับสภาพการณ์ต่างๆ ใน โรงเรียน มักจะชอบปฏิบัติตนราวกับว่าชุมชนในท้องถิ่น บิดามารดาเด็ก ครูและศึกษานิเทศก์เป็นศัตรูของตน ครูชนิดนี้มักจะโกรธถ้าศึกษานิเทศก์ไปเสนออะไรให้ ศึกษานิเทศก์จำต้องหาทางเข้าใกล้ครูชนิดนี้ โดยวิธีอ้อม ดีกว่าที่จะเข้าใกล้โดยตรง ศึกษานิเทศก์ควรให้คำสั่งโดยตรงแก่ครูที่ชอบทำทนายนี้ นานๆ ครั้งหนึ่ง เพราะคำสั่งของศึกษานิเทศก์อาจจะทำให้เกิดการแข็งข้อขึ้นได้

5. ครูที่ปรับตัวเข้ากับใครๆ ไม่ได้ ครูประเภทนี้มักจะกังวลใจไม่มีความรู้สึก มั่นคง มีข้อข้องคับใจ หรือชอบระแวง มักจะเป็นศัตรูกับการนิเทศการศึกษาย่างไม่เปิดเผย

สุธิดา พลเยี่ยม (2549 : 22) ได้สรุปว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะนิสัยเฉพาะของบุคคลแต่ละบุคคลทั้งที่ติดอยู่ภายในและที่สามารถแสดงออกมาเพื่อทำการโต้ตอบต่อสิ่งเร้าต่างๆ หรือสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งสามารถสังเกตได้จากลักษณะท่าที ลักษณะสีหน้า การแก้ปัญหา ความรู้สึกรู้สียงการให้เหตุผล ฯลฯ ที่มีความแตกต่างกัน

พรรณี ช. เจนจิต (2550 : 331) กล่าวว่า ถ้าต้องการเป็นครูที่มีประสิทธิภาพมีความสุขกับการทำงานในห้องเรียนเกือบตลอดเวลาจะต้องเป็นผู้ที่มีการเตรียมตัวที่ดีมีความตั้งใจในการทำงานจะต้องมีลักษณะเปิดกว้างไว้ต่อความต้องการของนักเรียน และตระหนักถึงการใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอนจะต้องมีความสามารถทุกๆ ไป 2 ประการ คือ ความสามารถที่จะจัดการกับความคับข้องใจต่างๆ และความสามารถที่จะนำประสบการณ์ของการเป็นครุมาปรับปรุงทักษะในการทำงานที่ได้ผล

กาญจนา เลิศถาวรธรรม และอรพิน สว่างวัฒนเศรษฐ์ (2552 : 5) สรุปบุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะรูปแบบทั้งหมด ที่คนคนนั้นมีอยู่ และแสดงออกมาเป็นลักษณะเฉพาะในพฤติกรรม นิสัย ความคิดอ่าน การแสดงออกในสังคม การมีศักยภาพของตน การแสดงถึงจิตใจอารมณ์ว่าเป็นคนที่มีลักษณะชนิดใด และมีพฤติกรรมปรับตัวอย่างไรมาตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และต่อไปในอนาคต หลักของการเจริญพัฒนา คือ การเจริญพัฒนาจะต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ มีความก้าวหน้าพัฒนาขึ้นตามเวลาที่ผ่านไป แต่การพัฒนาที่มีลักษณะขึ้นลงได้ มิใช่รู้หน้าไปอย่างเดียว

อัมพวัน ประเสริฐภักดิ์ และวราญา ภูเสดวงษ์ (2553 : 7) สรุปว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะโดยรวมของบุคคล ทั้งลักษณะทางกายและจิตใจ ซึ่งมีอิทธิพลต่อผู้พบเห็น จากการศึกษาบุคลิกภาพ สรุปได้ว่าบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยรวมทั้งหมดของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน แสดงออกมาทางพฤติกรรมที่ไม่เหมือนกัน มีลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคน มีอิทธิพลต่อผู้พบเห็น

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพของครู หมายถึง คุณภาพ คุณสมบัติเฉพาะตนของครูผู้สอนที่แสดงออกมาให้ผู้เรียนได้สังเกตเห็นและมีผลต่อผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมแสดงออกมาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง การแสดงออกของครูผู้สอนที่สามารถสังเกตได้ เช่น การแต่งกาย การยืน การเดิน ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การแสดงออกทางสีหน้าแววตา ฯลฯ และครูยังมีบทบาทในการสอนให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม และมีความสุขตามควรอัตภาพ ซึ่งการแสดงออกดังกล่าวจะต้องมีความเหมาะสมกับการเป็นครูจะช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดีและมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำต่อไป

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของครู

การให้การศึกษาที่มีคุณภาพแก่นักเรียน ครูให้ความรู้ทั้งวิชาสามัญ และวิชาชีพตามหลักสูตร ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญไม่ว่าจะเป็นจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีใดครูต้องมีการวางแผน และเตรียมการสอนอย่างดีไม่ละทิ้งเด็กและมีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อให้เด็กเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น นอกจากการสอนวิชาความรู้แล้วครูยังมีบทบาทในการสอนให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม และมีความสุขตามควรอัตราภาพ (พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. 2537 : 58) พระราชวรมุณี ได้นำหลักการสอนในพระพุทธศาสนาอธิบายว่า ครูที่มีความสามารถในการสอนนั้น จะมีลีลาในการสอน ดังนี้ 1) สันทัดสนา ซึ่งแจ่มให้เห็นชัด 2) สมหาทปนา ชวนใจให้อยากรับเอาไปปฏิบัติ 3) สมุตเตชนา เร้าใจให้อาจหาญแกล้วกล้า 4) สัมปหังสนา ปลอบชโลมใจให้สดชื่นร่าเริง (พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. 2537 : 20-21)

คุณภาพการสอนของครู คุณภาพการสอนของครูได้มีนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้กล่าวถึงไว้ดังต่อไปนี้

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2537 : 25-26) กล่าวว่า คุณภาพการสอนของครู หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ลักษณะต่างๆ กัน เช่น การเตรียมการสอน การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมการนำเทคนิคต่างๆ มาปรับปรุงการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การช่วยชี้แนะแก่นักเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน การเสริมแรง และการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

อรรถัย จันใด (2553 : 44) ได้สรุปว่า คุณภาพการสอน คือ ความสามารถของครูผู้สอน ในการเข้าใจกระจำงชัดในการเรียนการสอนให้เกิดกับผู้เรียน โดยการจัดลำดับส่วนประกอบของเนื้อหา การอธิบาย การเสนอบทเรียนและกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เข้าใจกระจำงชัด สามารถเรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง ถ้าครูสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ นักเรียนจะมีความเข้าใจ สนุกกับการเรียน ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

กูดGood (1973 : 589) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพการสอนว่า หมายถึงการใช้แผนการสอนหรือวิธีการสอนซึ่งทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ

โดลDoal (1978 : 194) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพ หมายถึง เจตคติความเข้าใจ ทักษะและพฤติกรรมของครูที่ เอื้ออำนวยต่อความเจริญงอกงามของนักเรียนทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์สังคมและสติปัญญา อารมณ์ เทียนพิทักษ์ (2528 : 5) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพ

หมายถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสอนที่จัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ทั้ง ทางด้านวิชาการและบุคลิกลักษณะ

กล่าวโดยสรุปได้ว่าคุณภาพการสอนของครู คือ ความสามารถในการสอนหรือดำเนินการสอนของครู เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ให้เหมาะสมกับนักเรียน

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอนของครู

Bloom (1971 อ้างอิงในอรรถย จันใด. 2553 : 44 – 45) ครูที่มีคุณภาพควรมีองค์ประกอบในการสอน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การชี้แนะ (Cues) หมายถึง การที่ผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างชัดเจน
2. การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การที่ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
3. การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การที่ผู้สอนชมเชยและกล่าวสนับสนุน เพื่อเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่ปรารถนาของผู้เรียนให้สูงขึ้น
4. การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback/Correction) การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง ครูผู้สอนควรมีการวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อบกพร่องหรือส่วนที่ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์และมีการแก้ไข โดยมีการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยดูจากข้อมูลย้อนกลับนั้น

คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพื้นฐาน วิชาชีพศึกษาศาสตร์ หน่วยที่ 1-7 มสช. (2555 : 45 – 46) กล่าวถึง ทฤษฎีการสอนของบรูเนอร์ไว้ว่าการที่ครูจะจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กนั้นต้องพิจารณาหลักการ 4 ประการ ดังนี้

1. แรงจูงใจ (Motivation) แรงจูงใจจัดเป็นเงื่อนไขแรกที่มีอยู่ในตัวบุคคลอันจะส่งผลต่อความปรารถนาที่จะเรียนของบุคคลนั้นๆ บรูเนอร์เชื่อว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างแรงจูงใจให้เด็กเกิดความปรารถนาที่จะเรียนรู้ ซึ่งอาจทำได้โดยการเสริมแรงหรือการให้รางวัล ซึ่งอาจเป็นสิ่งจูงใจภายนอก แรงจูงใจภายใน ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการที่จะเข้าร่วมกับผู้อื่น

2. โครงสร้างของความรู้ (Structure of Knowledge) บรูเนอร์ หมายความว่า สามารถที่จะจัดโครงสร้างของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปแบบที่จะสามารถถ่ายทอดให้เด็กแทบ

ทุกคนเข้าใจได้โดยโครงสร้างของความรู้นั้นสามารถจัดได้ใน 3 ลักษณะ คือ 1) ลักษณะของการเสนอเนื้อหา 2) การเสนออย่างกระชับหรืออย่างประหยัด 3) การสร้างเสนออย่างมีอำนาจ

3. ลำดับขั้นของการเสนอเนื้อหา (Sequence) บรูเนอร์เชื่อว่าการจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาระดับสติปัญญาและสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาได้คั้นั้น ครูควรมีการเสนอเนื้อหาวิชาถูกต้องตามขั้นตอน โดยเสนอในรูปแบบการกระทำให้มากที่สุด

4. การเสริมแรง (Reinforcement) การให้ข้อมูลป้อนกลับจัดเป็นการเสริมแรงที่ดี เพราะจะทำให้เด็กรู้ทันทีว่าสิ่งที่เขาทำอยู่นั้นถูกต้องหรือควรปรับปรุงอย่างไร สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอนของครู คือ องค์ประกอบในการสอน การจัดการเรียนการสอน ให้กับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

3. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย และกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถ ในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542)

นอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

3.1 จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจุดมุ่งหมาย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองและพลโลก ยึดมั่นวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

3.2 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ระบุสิ่งที่ผู้เรียนและปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดผู้เรียน ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบเพราะมาตรฐาน การเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า ต้องการอะไร ต้องสอนอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอกซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

3.3 ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดการศึกษาเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานการเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนา

บุคลิกภาพส่วนตัว ทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณคิดสร้างสรรค์ และคิด และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพทักษะในการใช้วิทยาการ และเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่างๆ

3.4 การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีการจัดเวลาเรียน คือ ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษา และสภาพของผู้เรียนดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง

2. ระดับการศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

3. ระดับการศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

3.5 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีบทบาทดังนี้

3.5.1 บทบาทของผู้สอน

1. ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

2. กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความรู้รวบยอด หลักการและความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียน ไปสู่เป้าหมาย
4. จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
5. จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
6. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
7. วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

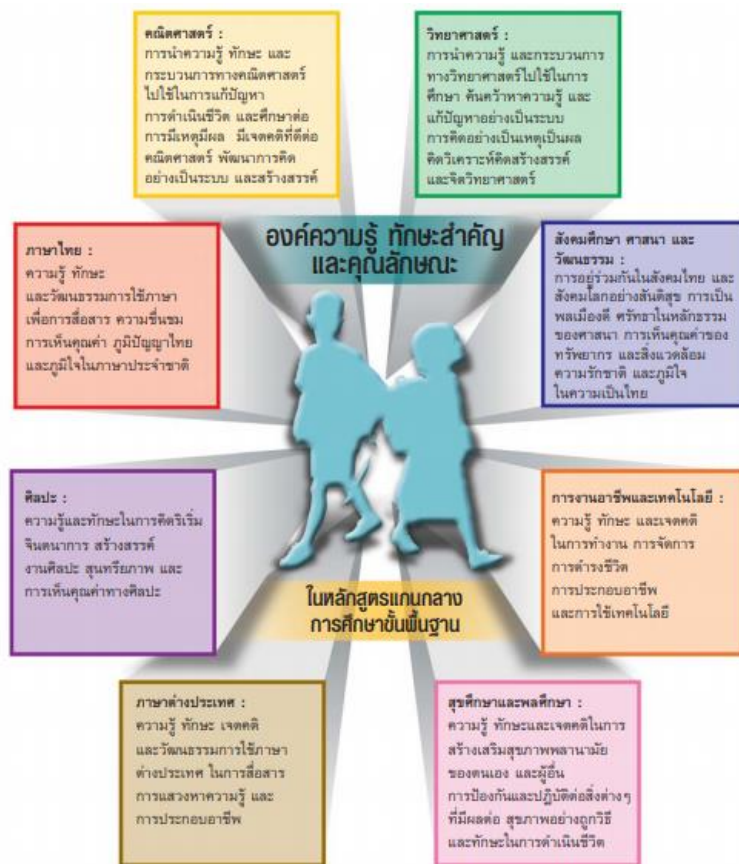
3.5.2 บทบาทของผู้เรียน

1. กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
2. เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือแนวทางแก้ปัญหาวิธีการต่างๆ
3. ลงมือปฏิบัติจริง สรุปลึ้งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ
4. มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
5. ประเมินและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดหมายขึ้นมานั้นครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละข้อมาตรฐานเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจทักษะ แสดงความรู้ลึกและความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำเสนอ ข้อมูลทั้งการพูดการเขียน ใช้ทุกทักษะ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนั้นเพื่อเชื่อมโยงความรู้ ทุกๆ ด้านทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และท้ายที่สุดเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนความรู้ต่างๆ กับสังคมโลกต่อไปได้

3.6 สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์กรความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงองค์ความรู้ ทักษะสำคัญ และคุณลักษณะ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4. ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อม

4.1 ความหมายของการฝึกซ้อม

จากการค้นคว้าทฤษฎีและหลักการของการฝึกซ้อม พบว่านักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายการฝึกซ้อมไว้ดังนี้

เจริญ กระบวนรัตน์ (2532: 5) ได้ให้ความหมายของการฝึกซ้อมไว้ว่าการฝึกซ้อม หมายถึง การพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถกระทำได้ด้วยภาระเร่งเร้ากระตุ้นให้ระบบการทำงานอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายต้องการทำงานมากขึ้นมากกว่าปกติ ในทำนองเดียวกันการเพิ่มระดับความสามารถให้สูงสุดให้นักกีฬากระทำได้ด้วยภาระปรับเพิ่มปริมาณความหนักในการฝึกซ้อมให้สอดคล้องได้จังหวะเหมาะสมและต่อเนื่องกันหลายวิธีเพื่อให้เกิดประโยชน์และความสามารถสูงสุดแก่นักกีฬา นอกจากนี้จำเป็นต้อง

ศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกให้เข้าใจแน่ชัด ก่อนที่จะเริ่มลงมือทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องจริงจัง ทั้งนี้เพราะการฝึกซ้อมจะมีผลต่อเนื่องโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของอวัยวะในร่างกาย

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา (2534: 9) กล่าวถึงการฝึกซ้อม หมายถึง การให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ใช้เล่นกีฬาได้ทำงานมากกว่าในภาวะปกติอย่างเป็นระเบียบ และเพิ่มขึ้นอย่างเป็นลำดับเป็นผลให้ร่างกายส่วนนั้นๆ และอวัยวะที่เกี่ยวข้องเปลี่ยนแปลงทั้ง รูปร่าง และการทำงานจะเหมาะสมกับความต้องการของนักกีฬาที่ฝึก

มงคลชัย ช่างต่อ (2537: 8) การฝึกซ้อม หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายด้วยวิธีต่าง ๆ อย่างมีระบบเป็นขั้นตอนเพื่อที่จะพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นตามความต้องการหรือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ อันเป็นผลดีต่อการเล่นกีฬาและเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันสูงสุดด้วย

กล่าวโดยสรุป การฝึกซ้อม คือ การปฏิบัติกิจกรรมให้ร่างกายเกิดการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องซ้ำๆ กันอย่างเป็นขั้นตอนอย่างสม่ำเสมอ โดยส่งผลต่อการทำงานในระบบต่าง ๆ ของร่างกายให้มีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

4.2 ความสำคัญของการฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภทเพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมายแล้วจะทำให้บุคคลที่ได้รับการซ้อมเกิดความพร้อมทั้งด้านร่างกาย และจิตใจก่อนที่จะลงมือทำการแข่งขันนอกจากการฝึกซ้อมจะมีผลต่อร่างกาย หรือสมรรถภาพโดยตรงแล้ว ยังมีผลต่อด้านอื่นๆ อีก ดังที่สุเมธ พรหมอินทร์ (2531: 5) ได้กล่าวถึงผลของการฝึกซ้อมที่มีต่อด้านอื่นๆ อีกคือ

1. ด้านจิตใจ การฝึกซ้อมกีฬาเสมือนหนึ่งการจำลองการแข่งขันเพื่อให้ผู้ได้รับการฝึกซ้อมเกิดความเชื่อมั่นมีความศรัทธาในความสามารถของตนเองอย่างมีเหตุผล ทำให้จิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหวตระหนกตกใจเมื่อทำการแข่งขันจริง
2. ด้านสังคม การฝึกซ้อมจะทำให้นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่นเพื่อหลบล้อมความแตกต่างของแต่ละคนให้เป็นเสมือนบุคคลเดียวกันเพื่อเป้าหมายแห่งชัยชนะร่วมกัน
3. ด้านอารมณ์ ในการฝึกซ้อมฝึกให้ผู้เล่นรู้จักให้อภัยควบคุมอารมณ์มีการยับยั้งชั่งใจมีอารมณ์ดี
4. ด้านสติปัญญา การฝึกซ้อมจะทำให้ผู้เล่นได้ใช้สมอง หรือสติปัญญาในการเรียนรู้ทักษะเทคนิคและกลวิธีการเล่นที่สามารถที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และนำทักษะที่ฝึกมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

กรวิ บุญชัย (2540: 116) ได้กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศนักกีฬาก็จะต้องมีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติทักษะทางกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ นิตยา เกิดจันทิก (2539: 1) ที่กล่าวว่าสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ให้นักกีฬามีทักษะมีประสิทธิภาพ และมีสมรรถภาพทางกายที่ดีคือการฝึกซ้อมที่ดี

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการฝึกซ้อม หมายถึง ความพร้อมด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ทักษะทางกีฬามีประสิทธิภาพ ทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

5.แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

การเรียนรู้คือกระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความคิดความสามารถเรียนรู้ได้จากการได้ยินการสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของเด็กและผู้ใหญ่จะต่างกันเด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การซักถาม ผู้ใหญ่มักเรียนรู้ได้จากประสบการณ์ที่มีอยู่แต่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในรูปแบบใดก็ได้เช่นความเป็นกันเอง ความเข้มงวดกวดขัน หรือความไม่มีระเบียบวินัย สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไขและสถานการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องพิจารณารูปแบบการสอนรวมทั้งปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (Wikipedia, 2019: ระบบออนไลน์) สอดคล้องกับ วารินทร์ รัชมีพรหม (2542: 152) ที่ว่า การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมซึ่งทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองนั้นเป็นทฤษฎีที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำมาพัฒนาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

5.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

ทิสนา แคมมณี (2550: 90 - 91) กล่าวถึง Piaget อธิบายการพัฒนาทางเซว้ปัญญาของบุคคลมีการปรับตัวผ่านทางกระบวนการซึมซับหรือดูดซึม (accommodation) การพัฒนาการเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับซึมซับข้อมูลหรือประการณ์ใหม่เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิมหากไม่สัมพันธ์กันได้จะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น (disequilibrium) บุคคลจะพยายามปรับสภาวะให้อยู่ในภาวะสมดุล (equilibrium) โดยใช้กระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (accommodation) เพียร์เจตเชื่อว่าทุกคนจะมีพัฒนาการเซว้ปัญญาไปตามลำดับขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการคิดเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์ (logico-mathematical experience) รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (social transmission) วุฒิภาวะ (maturity) และกระบวนการพัฒนาความสมดุล (equilibration) ของ

บุคคลนั้นซึ่ง Ulrich (1987 อ้างใน สุรางค์ โคว์ตระกูล, 2541: 208 -209) ให้คำนิยามของคำว่า “Cognition” ว่าเป็นกระบวนการรู้คิดของสมองในการปรับเปลี่ยน ลด ตัด ทอน ขยาย จัดเก็บและใช้ข้อมูลต่างๆ ที่รับเข้ามาทางประสาทสัมผัสซึ่งอาจจะเกิดหรือไม่เกิดจากการกระตุ้นของสิ่งเร้าภายนอกก็ได้ ดังนั้น การรู้สึก การรับรู้ จินตนาการ การระลึกได้ การจำ การคงอยู่ การแก้ปัญหาการคิดและอื่นๆ ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรู้คิดนี้ และJonassen (1992: 138 -139) กล่าวย้ำว่าทฤษฎีการสร้างความรู้จะให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างสร้างรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ และกระบวนการ รวมทั้งโครงสร้างทางปัญญาและความเชื่อที่ใช้ในการแปลความหมายเหตุการณ์สิ่งต่างๆ ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มนี้ถือว่าสมองเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่เราสามารถใช้ในการแปลความหมายของปรากฏการณ์ เหตุการณ์ และสิ่งต่างๆ ในโลกนี้ซึ่งการแปลความหมายดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัวและเป็นเรื่องเฉพาะตัว การแปลความหมายของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความเชื่อ ความต้องการ ความสนใจ และภูมิหลังของแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกันส่วน Vygotsky ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและสังคมต่างๆ นับตั้งแต่สถาบันทางครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการและเขาวนปัญญาของแต่ละบุคคลนอกจากนี้ก็ยังเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดและการพัฒนาเขาวนปัญญาขั้นสูง พัฒนาการทางภาษาและทางความคิดของเด็กเริ่มด้วยการพัฒนาที่แยกจากกันแต่เมื่ออายุมากขึ้นพัฒนาการทั้ง 2 ด้านจะเป็นไปร่วมกัน

สรุปว่าการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้เป็นกระบวนการในการ “acting on” ไม่ใช่ “taking in” กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนจะต้องจัดกระทำข้อมูลไม่ใช่เพียงรับข้อมูลเข้ามา Fosnot (1992: 171 อ้างใน ทิศนา แจมมณี, 2550: 94)

5.2 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา

5.2.1 ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์หรือการเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก

(Thorndike's Connectionism or Trial and error Learning) ธอร์นไดค์ เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการแก้ไขปัญหา เมื่อผู้ประสบปัญหาซึ่งไม่เคยพบเห็นมาก่อนจะแสดงอาการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหานั้นอย่างเดาสุ่มซึ่ง เรียกว่า การลองผิดลองถูก (Trial and error) นั้น คือผู้เรียนจะลองทำหลายๆ วิธี เพื่อค้นหาการกระทำที่ถูกต้องกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ที่สำคัญมี 3 กฎ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการฝึกทักษะกีฬาได้เป็นอย่างดี คือ

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

1.1 ทางด้านร่างกาย หมายถึง ความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย เช่น แขน ขา หู ตา เป็นต้น

1.2 ทางด้านจิตใจ หมายถึง ความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญถ้าเกิดความพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ หรือทำให้เกิดการเรียนรู้หยุดชะงักไป

2. กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) กฎข้อนี้กล่าวถึงการฝึกฝนหรือการกระทำบ่อยๆ จะทำให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้นหรืออีกนัยหนึ่ง ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นาน ถาวรและในทางกลับกัน ถ้าไม่ได้ฝึกหรือได้ทำบ่อยๆ ความชำนาญและความถูกต้องจะลดลง

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) กฎข้อนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจอินทรีย์อยากที่จะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าไม่ได้รับความพอใจอินทรีย์ก็ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ได้

สามารถประยุกต์ใช้ในด้าน การฝึกซ้อม คือ การฝึกซ้อมผู้ฝึกสอนต้องให้ความสำคัญ และความเข้าใจในความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ทางด้านอารมณ์ ด้านความชอบ ความสนใจ การตอบสนองได้ไม่เท่ากัน ต้องสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับผู้แบบการฝึกให้กับนักกีฬา เช่น ชี้ให้เห็นประโยชน์ หาบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จอีกทั้งในการฝึกซ้อมควรมีการใช้การเสริมแรงทางบวกแก่ผู้เรียน เช่น การให้ของรางวัลการกล่าวคำชมเชย เป็นการกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และควรสังเกตว่าการเสริมแรง แบบใดที่นักเรียนชอบส่งผลต่อการตอบสนองพฤติกรรมที่ดี ควรมีการใช้การเสริมแรงที่หลากหลาย

5.2.2 ทฤษฎีเครื่องหมาย (Sign Theory) ของโทลแมน (Tolman's Theory)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกมาต้องมีจุดมุ่งหมายปลายทาง และเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการใช้เครื่องหมายเป็นตัวชี้ทางให้แสดงพฤติกรรมไปสู่จุดหมายปลายทาง หลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีเครื่องหมายสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเรียนรู้สิ่งต่างๆ ผู้เรียนมีความคาดหวังรางวัล (reward expectancy) ดังนั้น ถ้าผู้เรียนได้รับรางวัลไม่ตรงตามความต้องการ ผู้เรียนจะพยายามแสวงหารางวัลหรือสิ่งที่ตรงกับความต้องการต่อไป

2. ระหว่างการเรียนรู้ ผู้เรียนพยายามจะไปให้ถึงจุดหมายที่ต้องการ ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ด้วยเครื่องหมาย สัญลักษณ์ และสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นเครื่องชี้นำทางตามไปด้วย

3. การเรียนรู้สิ่งต่างๆ ผู้เรียนมีความสามารถที่จะปรับการเรียนรู้ของตนไปตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปโดยจะไม่กระทำซ้ำๆ ในทิศทางที่ไม่สามารถสนองความต้องการหรือจุดหมายของตน

4. การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในบุคคลใดบุคคลหนึ่ง บางครั้งจะไม่แสดงออกในทันที แต่อาจจะแฝงอยู่ในตัวผู้เรียนไปก่อนจนกว่าจะถึงเวลาที่เหมาะสมหรือจำเป็นจึงจะแสดงออกแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้ของโทลแมน มีดังนี้

1. ระดับความสามารถของบุคคลย่อมมีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน
2. การฝึกหัด การกระทำอะไรซ้ำๆ ซากๆ โดยไม่มีจุดมุ่งหมายย่อมไร้ผล
3. ความเข้าใจเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้

สามารถนำแนวคิดของทฤษฎีเครื่องหมายไปประยุกต์ใช้ในการจัดการฝึกซ้อมสามารถทำได้ดังนี้

- 1) ผู้สอนควรสร้างแรงขับและแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้นักกีฬาเพื่อจะกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามไปให้ถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องการ
- 2) ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนควรใช้เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือ สิ่งอื่นๆ ที่เป็นเครื่องชี้นำทางควบคู่ไปด้วย เพื่อให้ให้นักกีฬารรลู่จุดมุ่งหมายในการเรียนรู้เรื่องนั้น
- 3) ผู้สอนควรมีการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ในการฝึกซ้อมของนักกีฬาเพื่อช่วยให้นักกีฬาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนตามที่ต้องการ
- 4) ผู้สอนควรใช้วิธีการทดสอบการเรียนรู้ของนักกีฬาด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมีทั้งการทดสอบย่อยๆ และการติดตามผลระยะยาวเนื่องจากการเรียนรู้บางอย่างอาจไม่สามารถแสดงออกได้ในทันทีทันใด

5.2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull's Thoery)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อคนเรามีความต้องการเป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ และการตอบสนองจะดีขึ้นหรือเพิ่มขึ้นถ้ามีการเสริมแรงในพฤติกรรมนั้นๆ ฮัลล์ กล่าวว่าองค์ประกอบการเรียนรู้มีดังนี้

1. ความสามารถ (Capacity) เขาเชื่อว่าบุคคลแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน
2. การจูงใจ (Motivation) ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมมากขึ้น
3. การเสริมแรง (Reinforcement) การเสริมแรงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น
4. ความเข้าใจ (Understanding) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต้องสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

5. การถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ฮัลล์ กล่าวว่า การเรียนรู้ใหม่ก็คล้ายกับการเรียนรู้เดิม ผู้เรียนจะตอบสนองการเรียนรู้ใหม่ที่คล้ายคลึงหรือเหมือนกับการเรียนรู้เดิมนั้น

6. การลืม (Forgetting) ฮัลล์กล่าวว่า เมื่อเวลาผ่านไป ๆ ถ้าอินทรีย์ไม่ได้ใช้สิ่งที่เรียนรู้ที่น้อยๆ จะทำให้เกิดการลืมขึ้นได้ (มงคลชัย ช่างต่อ 2537: 35 - 37)

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา หมายถึง การเรียนรู้ การแสดงออก และการนำมาประยุกต์อย่างมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งการเรียนของนักเรียนสามารถนำทฤษฎีเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬามาประยุกต์ใช้กับการเรียนของนักเรียน เช่น การฝึกทำแบบฝึกซ้ำๆ การเตรียมความพร้อมการเรียนในวิชาต่างๆ โดยการหาข้อมูลนอกห้องเรียนก่อนที่จะมีการเรียนการสอน เป็นต้น ทฤษฎีข้างต้นสามารถทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางการเรียนของนักเรียนและยังสามารถส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบไปด้วยงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศโดยให้ความสำคัญความสัมพันธ์ของชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

6.1 งานวิจัยในประเทศ

ชนิดา ขอดสาดี และ กาญจนา บุญส่ง (2559) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาแยะเป็นรายด้านเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร ตามลำดับ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามลำดับ และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านผู้บริหาร มีประสิทธิภาพในการทำน่าย้อยละ 48.30

สาคร เทียมดาว (2561) ทำการศึกษาวิจัย เรื่องรายงานผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.91/85.23 โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6762 แสดงว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้น 0.6762 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.62 ความสามารถพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับดี และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61, S.D. = 0.55$)

พรุณ โปรย สำโรงทอง (2554) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณิต เจียววิชัย (2554 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์และความสนใจในการทำกิจกรรมนันทนาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ผลการศึกษาพบว่าระดับความสนใจในการทำกิจกรรมนันทนาการประเภทการอ่านอยู่ใน ระดับปานกลาง กิจกรรมประเภทการดูทีวี อยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมประเภทการเล่นกีฬาจะอยู่ในระดับน้อย กิจกรรมประเภทการออกกำลังกายอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมประเภทกิจกรรมทางสังคมอยู่ใน

ระดับปานกลาง กิจกรรมประเภทกิจกรรมพิเศษอยู่ในระดับมาก ระดับความฉลาดทางอารมณ์ พบว่านักศึกษามีระดับความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างระดับของความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รายข้อกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่ารายข้อแรงจูงใจในตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นทนากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนั้นทนากับความฉลาดทางอารมณ์พบว่ากิจกรรมการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กิจกรรมประเภทการอ่านจะมีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง และสุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กิจกรรมพิเศษมีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ลาทสซ์ (Laatsch-Lybeck, 2001: 3877-A) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลของการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนแบบรายบุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อการทำงานกลุ่มของนักศึกษาเทคนิคการแพทย์ โดยมีนักศึกษาระดับปริญญาตรีรวม 8 คณะเข้าร่วมโครงการวิจัยจำนวน 216 คน แบ่งเป็นการเรียนแบบรายบุคคล 107 คน และการเรียนแบบร่วมมือจำนวน 109 คน ผู้สอนใช้การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือในช่วงเวลา 1 ภาคเรียน และใช้การเรียนแบบรายบุคคลในช่วงเวลาของภาคเรียนต่างกัน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเริ่ม โครงการของนักศึกษาเพื่อจัดข้อมูลพื้นฐาน โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นและแบบทดสอบชุดนี้นำไปทดสอบอีกครั้งหลังสิ้นสุดโครงการเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับการวัดทัศนคติของนักศึกษาต่อการทำงานแบบกลุ่มและต่อวิชาเรียนดังกล่าวได้ทำการประเมินโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่าในการสอนวิชา Hematology เมื่อนำผลการเรียนของนักศึกษา จาก 2 คณะรวมกันปรากฏว่าผลการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าผลการเรียนแบบรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการวัดทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มที่มีต่อการทำงานแบบกลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่าง เมื่อวัดทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียนพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มในแต่ละคณะมีทัศนคติแตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณานักศึกษาทั้งสองกลุ่มโดยรวมทุกคณะพบว่า ไม่มีความแตกต่าง

ฟราซี (Frazee, 2004: 1746-A) ได้ทำการวิจัยยุทธศาสตร์การเรียนรู้แบบโยโยกรณีศึกษา การวัดผลกระทบของเทคนิคจิ๊กซอว์บนพื้นฐานของความเชื่อ การทำงาน และการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้แบบโยโยกำลังได้รับการยอมรับจากครูทั่วโลก นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญการสอนได้สนับสนุนวิธีการเรียนรู้ที่ว่าทำให้นักเรียนมีความสามารถในด้านองค์ความรู้และการคิดในขั้นสูง

นอกจากนี้ นักเรียนยังมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน ในขณะที่เรียนรู้แบบโยโย ส่งผลต่อ การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นควรออกแบบให้มีความท้าทาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำตามความเชื่อของตน และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาในเชิงลึกและคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวิจัยนี้ได้เปรียบเทียบ การเรียนรู้ที่นำเอาเทคนิคจิ๊กซอว์มาประยุกต์ใช้ควบคู่กับการเรียนรู้แบบโยโย และอีกกลุ่มไม่ใช้ เทคนิคจิ๊กซอว์ จากกลุ่มตัวอย่าง 89 คน แบ่งเป็น 2 ห้อง พบว่าทั้ง 2 ห้องนี้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนที่แตกต่างกัน ห้องที่ไม่ได้นำเอาเทคนิคจิ๊กซอว์ใช้ร่วมกับการเรียนรู้แบบโยโยนักเรียนมี ความสามารถในการใช้ถ้อยคำบรรยายอยู่ในระดับต่ำกว่าห้องที่นำเอาเทคนิคจิ๊กซอว์ใช้ร่วมกับการ เรียนรู้แบบโยโย นอกจากนี้ นักเรียนที่เรียนรู้แบบโยโยและใช้เทคนิคจิ๊กซอว์มีการสร้าง แรงจูงใจให้กับนักเรียนที่เรียนอ่อน ทำให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม และ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังพบว่า ถ้ามีการกำหนดขอบเขตของการทำงาน นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับการเรียนรู้แบบโยโยมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และมีประสิทธิภาพในการทำงานสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช่ การเรียนรู้เทคนิคจิ๊กซอว์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีที่สามารถนำไปใช้ในการทำงานหลังจากการเรียนรู้แล้ว

เชเรอร์ (Scherer, 2003:1974-A) ได้ศึกษาผลการเสริมแรงและการลงโทษ ในระหว่าง การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการให้แรง เสริมและการลงโทษในการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับ วิทยาลัย จำนวน 4 คน วิธีดำเนินการทดลอง คือ การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการให้เงิน แก่นักเรียนที่ปฏิบัติกิจกรรมได้ดี และลงโทษนักเรียนโดยไม่จ่ายเงินเมื่อทำผิดหรือ ไม่ทำตาม กติกา

ผลการศึกษาพบว่า การให้การเสริมแรงและการลงโทษที่เหมาะสมช่วยให้ การเรียนโดยใช้ บทเรียนสำเร็จรูปประสบความสำเร็จมากขึ้น เพราะการลงโทษทำให้ผู้เรียนเพิ่มความสนใจในการ เรียนมากขึ้น

สจิวต์ (Stewart :1992) ได้ทำการศึกษาเรื่องประวัติศาสตร์การพัฒนากองศ์การกีฬา ระหว่างชาติ ผลการศึกษาพบว่า ในปี ค.ศ. 1984 สมาพันธ์กีฬาประเภทลู่อูและลานแห่งประเทศไทย แคนาดา (CTFA = Canadian track and field association) เป็นหน่วยงานแรกของสมาคมกีฬา แห่งชาติ (NSO = National sport organization) ที่ทำข้อตกลงร่วมกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแก่ วงการกีฬาแห่งชาติแคนาดา และให้ความสำคัญแก่การพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งชาติ หลักการสำคัญ ของข้อตกลงร่วมกันนั้น ได้แก่

1. วิธีการควบคุมประสิทธิภาพของนักกีฬา ซึ่งองค์การกีฬาแห่งประเทศไทยให้ความสนใจและ คิดว่าประสิทธิภาพของนักกีฬาต้องอยู่ในระดับมาตรฐาน

2. มาตรการเพิ่มเติมเรื่องการบริหารสมาคมกีฬาขององค์การกีฬาแห่งแคนาดา (Sport of Canada) ภายใต้การลดงบประมาณทางด้านกีฬาจากรัฐบาล

นีลสัน (Neilson: 1979) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลการวิเคราะห์โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬา ภายในของมหาวิทยาลัยระดับสูงของรัฐ ในรัฐเทนเนสซี” (An analysis of intramural sports program in the state snorted senior universities in tennessee) โดยใช้เครื่องมือสำรวจการวิเคราะห์ ซึ่งสร้างขึ้น โดย Christopher Alan Brown ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย หัวข้อคำถาม 9 หัวข้อ ได้แก่ สาเหตุและจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน ตารางการแข่งขัน กำหนดการแข่งขัน สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขัน ระบบการให้คะแนนและการให้รางวัลแก่ผู้ชนะ การประชาสัมพันธ์ และคณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยทั่วไปการดำเนินการในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัยกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากกระบวนการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของทุกมหาวิทยาลัย ล้วนแต่มีเหตุผลและจุดมุ่งหมายในการจัดทั้งสิ้น
3. ความคล้ายคลึงกันในการจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย คือ การให้ผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินการ
4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการมาเป็นการใช้ผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินการ
5. ขาดการจัดประชุมพยาบาลลูกเงิน
6. การสนับสนุนทางการเงิน ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของมหาวิทยาลัยต่างๆ นั้นมีเพียงพออยู่แล้ว
7. กฎ ระเบียบ การแข่งขันมีความเที่ยงตรงและเหมาะสมดีแล้ว
8. ระบบการให้คะแนนยังไม่แน่นหนักถึงระดับสูง
9. ธรรมเนียมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขันไม่นิยมกระทำ

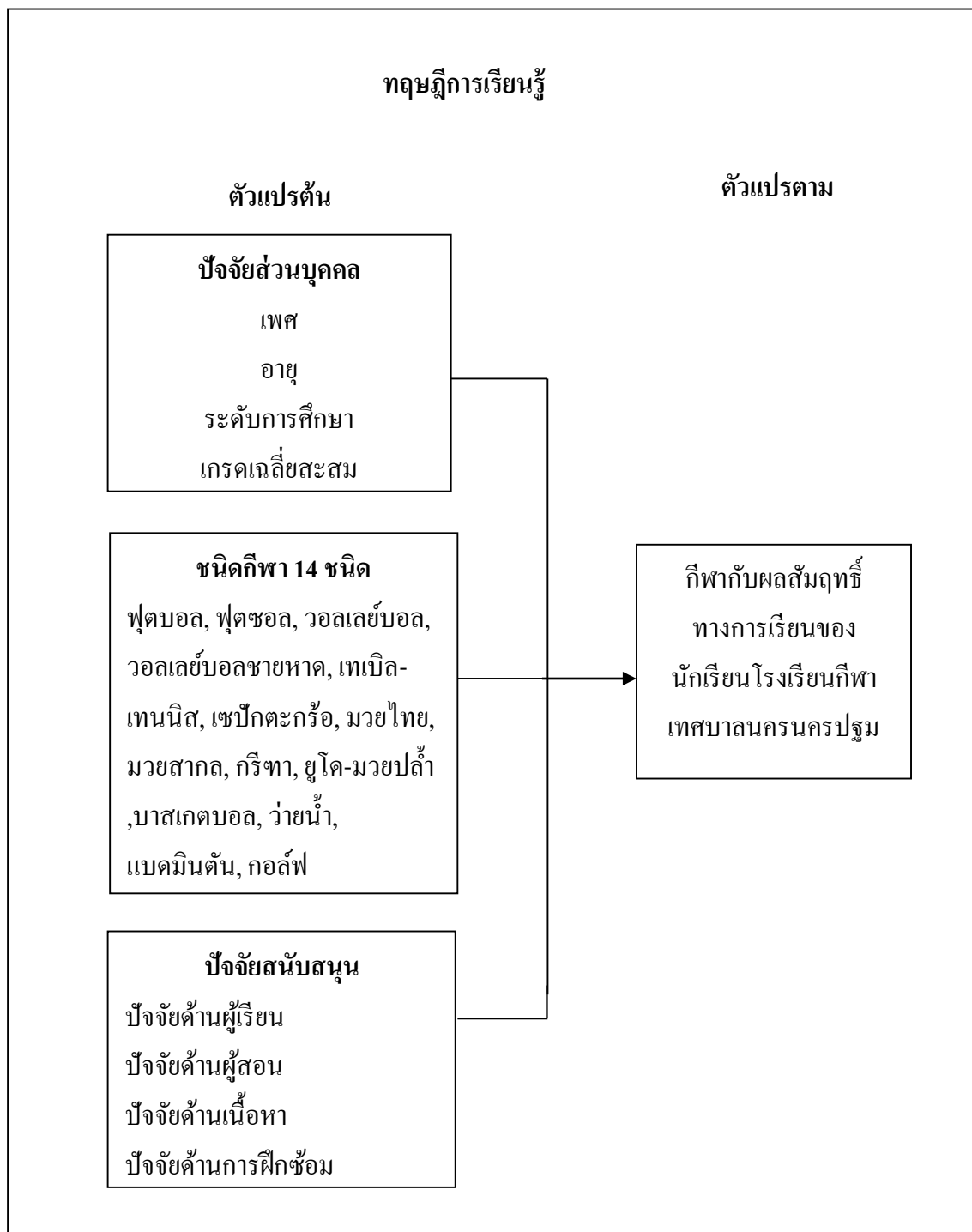
แคช (Cash: 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สมรรถนะของผู้บริหารการกีฬาในระดับมหาวิทยาลัยของแคช: การพัฒนาและการตรวจสอบความเที่ยงตรง” (The cash competency inventory for intercollegiate directors: Development and validation) แบบสอบถามประกอบด้วย หลักสำคัญ 7 ประการ ในการจัดการของผู้บริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา ซึ่งประกอบด้วย ธุรกิจและการเงินความสัมพันธ์กับชุมชน บุคลิกภาพของผู้บริหาร การบริหารเกี่ยวกับการกีฬาแก่นักเรียน ผู้วิจัยได้ส่ง แบบสอบถาม ไปยังผู้บริหารการกีฬาดิวิชั่น 1 และดิวิชั่น 3 ของสมาคมผู้บริหารการกีฬาระดับมหาวิทยาลัยแห่งชาติ สหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 1981 - 1982 ผลการวิจัยพบว่าสิ่งสำคัญที่สุดในการ

บริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา คือ การจัดการด้านธุรกิจและการเงิน และการจัดการด้านการบริหารบุคคล

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดในการนำการวิจัยของเอ็ดเวิร์ด ลี ธอร์น ไคค์ (Edward Lee Thorndike, 1899) มาสโลว์ (Maslow, 1954) บลูม (Bloom, 2013) ทอลแมน (Edward c. Tolman, 1918) ฮัลล์ (Hull's Theory) ดังที่กล่าวมาข้างต้นมากำหนดปัจจัยที่ส่งผลกับความสัมพันธ์ของชนิดกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ซึ่งปัจจัยด้านการฝึกซ้อมได้นำทฤษฎีของเอ็ดเวิร์ด ลี ธอร์น ไคค์มาใช้ในการประกอบการศึกษา ในเรื่องกฎการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ที่สำคัญ มี 3 กฎ คือ กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการฝึก และกฎแห่งผล ส่วนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้วิจัยได้นำทฤษฎี ปัจจัยด้านผู้สอน ได้นำทฤษฎีของ และปัจจัยด้านเนื้อ ซึ่งผู้วิจัยได้นำ ซึ่งการศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สามารถวิเคราะห์ ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ชนิดกีฬา 14 ชนิด และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยการฝึกซ้อม ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม เพื่อนำไปสู่แนวทางการประสบความสำเร็จด้านกีฬาและการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ดังแผนภูมิ ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม” ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัย เชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1.) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนและการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม 2.) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม 3.) เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมจำแนกตามชนิดกีฬา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมในปีการศึกษา 2561 จำนวน 433 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมทั้ง 14 ชนิดกีฬาโดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Krejcie&Morgen (1970 :608) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้ความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$n = \frac{\chi^2 NP(1-.P)}{e^2(N-1) + \chi^2 * .P * (1-.P)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

P = ค่าสัดส่วนของประชากร (สมมติให้ $P = .5$)

e = ระดับความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ $df. = 1$ และระดับความเชื่อมั่น 95% (ค่า $\chi^2 = 3.841$)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{3.841 * 433 * .5 * (1 - .5)}{0.05^2 (433 - 1) + 3.841 * .5 * (1 - .5)} \\ &= 204 \end{aligned}$$

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 204 คน

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Samping) ตามสัดส่วนของแต่ละชนิดกีฬา สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการจับสลากตามสัดส่วนที่คำนวณได้ดังตารางที่ 2 ตารางที่ 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามชนิดกีฬา

ชนิดกีฬา	ระดับชั้น						รวม
	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	
ฟุตบอล	11	14	8	12	8	4	57
ฟุตซอล	9	8	5	7	4	7	14
วอลเลย์บอล	4	2	2	4	2	2	16
วอลเลย์บอลชายหาด	2	0	2	1	1	0	6
เซปักตะกร้อ	7	5	12	4	7	7	42
แบดมินตัน	1	0	1	1	1	1	5
กอล์ฟ	1	0	0	0	0	0	1

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชนิดกีฬา	ระดับชั้น						รวม
	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	
ยูโด	1	3	1	3	2	2	12
กรีฑา	1	1	2	2	2	3	11
มวย	1	1	1	2	1	1	7
เทเบิลเทนนิส	1	0	2	3	1	0	7
รวม	39	34	36	39	29	27	204

**บางชนิดกีฬาไม่มีนักกีฬาเนื่องจาก ย้าย ลาออก ระหว่างภาคเรียน

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปรที่ผู้วิจัยใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่

1.1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 ระดับการศึกษา

1.2 ชนิดกีฬา ได้แก่

1.2.1 ฟุตบอล

1.2.2 ฟุตซอล

1.2.3 วอลเลย์บอล

1.2.4 วอลเลย์บอลชายหาด

1.2.5 เทเบิลเทนนิส

1.2.6 เซปักตะกร้อ

1.2.7 มวยไทย

1.2.8 มวยสากล

1.2.9 กรีฑา

1.2.10 ยูโด- มวยปล้ำ

1.2.11 บาสเกตบอล

1.2.12 วา้ยน้ำ

1.2.13 แบดมินตัน

1.2.14 กอล์ฟ

1.3 ปัจจัยการสนับสนุน ได้แก่

1.3.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน

1.3.2 ปัจจัยด้านผู้สอน

1.3.3 ปัจจัยด้านเนื้อ (หลักสูตรแกนกลาง)

1.3.4 ปัจจัยการฝึกซ้อม

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอนซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และผลการศึกษา ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด แบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วย 5 คำถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 30 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นปลายปิด แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ในการความสามารถแต่ละชนิดกีฬา 14 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นปลายปิด แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open End)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในการพัฒนาเยาวชนสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดเป็น โครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหา
3. สร้างแบบสอบถามตามขอบเขตเนื้อหา ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา (Validity) และครอบคลุมเรื่องและประเด็นที่ต้องการศึกษา และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์
4. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

4.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบความครอบคลุมครบถ้วนของเนื้อหา ในประเด็นสาระสำคัญตรงตามพฤติกรรมที่ต้องการวัด รวมทั้งความเหมาะสมของสำนวนภาษา และพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) Index of Item Objective Congruence โดยจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

4.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน

4.3 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ

ครอนบาค (Cronbach's Alfa Coefficient: 1982 อ้างถึงใน ชีรศักดิ์ อุ่่นอารมณฺ์เลิศ 2554:71-72) ด้วยสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum s^2}{s^2} \right)$$

α = ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค

K = จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum s^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนผู้เรียนเท่ากับ 0.951

มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสถานการณ์ในการพัฒนาความสามารถแต่ละชนิดกีฬาเท่ากับ .907

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้มีขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดไว้
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้

พร้อมทำหนังสือขออนุญาตในการเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ โดยให้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 204 คน

4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ครอบคลุมจำนวน 204 ชุด

5. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัส เตรียมการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) กำหนดเกณฑ์การวัดผล และแปลความหมายคะแนนของตัวแปรต่างๆ ดังนี้

2.1 การแปลความหมายคะแนนปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best 1981 : 179) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ข้อความตรงกับปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ข้อความตรงกับปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ข้อความตรงกับปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ข้อความตรงกับปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ข้อความตรงกับปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา ปัจจัยด้านการฝึกซ้อมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบชนิดกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชนิดกีฬาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman ' s rank Correlation Coefficient)

2.4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนและการเล่นกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 204 คน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหาในการเรียน 8 กลุ่มสาระ(หลักสูตรแกนกลาง) ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำนวน 204 คน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้น ชนิดกีฬา ผลการศึกษา วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ ดังรายละเอียดตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	139	68.1
1.2 หญิง	65	31.9
รวม	204	100

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
2.1 12-13 ปี	27	13.2
2.2 14-15 ปี	81	39.7
2.3 16-17 ปี	68	33.3
2.4 18 ปีขึ้นไป	28	13.7
รวม	204	100
3. ระดับชั้น		
ม.1	39	19.1
ม.2	35	17.2
ม.3	35	17.2
ม.4	39	19.1
ม.5	29	14.2
ม.6	27	13.2
รวม	204	100

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
4. ชนิดกีฬา		
ฟุตบอล	57	27.9
ฟุตซอล	40	19.6
วอลเลย์บอล	16	7.8
วอลเลย์บอลชายหาด	6	2.9
เทเบิลเทนนิส	7	3.4
เซปักตะกร้อ	41	20.6
มวยไทย	0	0
มวยสากล	7	3.4
กรีฑา	11	5.4
ยูโด-มวยปล้ำ	12	5.9
บาสเกตบอล	0	0
ว่ายน้ำ	0	0
แบดมินตัน	5	2.5
กอล์ฟ	1	0.5
รวม	204	100

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. คะแนนเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.00	0	0
2.01 – 2.50	5	2.5
2.51 – 3.00	54	26.5
3.01 – 3.49	94	46.1
3.50 ขึ้นไป	51	25.0
รวม	204	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเพศชาย จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 นักเรียนเพศหญิง 65 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 14-15ปี คิดเป็นร้อยละ 39.7 ระดับชั้นที่มีนักเรียนมากที่สุดอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีนักเรียนจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 ทั้งสองระดับชั้นมีจำนวนนักเรียนเท่ากัน นักเรียนส่วนใหญ่เล่นชนิดกีฬาฟุตบอล จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม อยู่ระหว่าง 3.01 – 3.49 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าระดับความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

n	$\bar{x}$	S.D.
204	3.24	.35

จากตารางที่ 4 พบว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำแนกตามคะแนนสะสม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .36

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำแนกตามคะแนนสะสมโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10	3.95	.39	3.51	.00
ภายในกลุ่ม	193	21.76	.11		
รวม	203				

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-Test (One Way Analysis Of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) พบว่าค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 3.51 ค่า (Sig.) เท่ากับ .00 มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าผลการเรียนของนักเรียนที่มีชนิดกีฬาที่แตกต่างกันทำให้ได้ผลการเรียนมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนคร นครปฐม เปรียบเทียบคะแนนสะสมเฉลี่ยกับชนิดกีฬาที่แตกต่างกัน

ชนิดกีฬา	n	($\bar{x}$)	Minimum	Maximun	อันดับที่
ฟุตบอล	57	3.22	2.27	3.90	6
ฟุตซอล	40	3.14	2.10	3.92	9
วอลเลย์บอล	16	3.59	3.04	3.87	1
วอลเลย์บอลชายหาด	6	3.35	2.73	3.67	4
เทเบิลเทนนิส	7	3.57	3.27	3.65	2
เซปักตะกร้อ	42	3.18	2.10	3.76	8
ทวยสากล	7	3.12	2.88	3.33	10
กรีฑา	11	3.19	2.97	3.44	7
ยูโด-มวยปล้ำ	12	3.31	2.96	3.79	5
แบดมินตัน	5	3.38	3.00	3.96	3
กอล์ฟ	1	2.64	2.64	2.64	11

จากตารางที่ 6 พบว่าเมื่อวิเคราะห์ชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครปฐมจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มชนิดกีฬา วอลเลย์บอล เป็นนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.59 และนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มชนิดกีฬากอล์ฟ เป็นนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 2.64

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครปฐม โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Spearman's rank Correlation Coefficient) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

	Sport	GPA
Sport Pearson Correlation	1	.006
Sig (2-tailed)		.931
N	204	204
GPA Pearson Correlation	.006	1
Sig (2-tailed)	.931	
N	204	204

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่า ชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา และปัจจัยด้าน การฝึกซ้อม ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนคร นครปฐม โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุน

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนที่มีความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังรายละเอียดตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหาในการเรียน 8 กลุ่มสาระ(หลักสูตรแกนกลาง) และปัจจัยด้านการฝึกซ้อมของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	ค่าระดับ	ลำดับ
1. ปัจจัยด้านผู้เรียน	3.95	0.768	ปานกลาง	3
2. ปัจจัยด้านผู้สอน	4.11	0.606	มาก	1
3. ปัจจัยด้านเนื้อหาในการเรียน 8 กลุ่ม สาระ (หลักสูตรแกนกลาง)	3.85	0.482	ปานกลาง	4
4. ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม	4.05	0.701	มาก	2

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านผู้สอน อยู่ในระดับดี ปัจจัยด้านเนื้อหาในการเรียน 8 กลุ่มสาระ(หลักสูตรแกนกลาง) อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) ปัจจัยด้านผู้สอน (X_2) ปัจจัยด้านเนื้อหา (X_3) ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม (X_4) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม Y ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	Y
X_1		.00	.00	.01	.33
X_2	.34**	1	.64**	.43	.01
X_3	.36**	.64**	1	.47**	.01
X_4	.19**	.43**	.47**	1	.01

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 9 พบว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) ปัจจัยด้านผู้สอน (X_2) ปัจจัยด้านเนื้อหา (X_3) ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม (X_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $r = .34, .36$ และ $.19$ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระด้วยตัวเอง พบว่าปัจจัยด้านผู้เรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา และปัจจัยด้านการฝึกซ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา และปัจจัยการฝึกซ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ปัจจัยด้านเนื้อหา และปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านเนื้อหามีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา และปัจจัยด้านการฝึกซ้อม ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis

ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่ได้คัดเลือกเข้าสมการการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือก	R	R ²	Adj R2	R ² Change	b	Beta	t
1. ปัจจัยด้านผู้เรียน (X ₁)	0.72	.005	-.015	.005	.035	.075	.983
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน (X ₂)					.002	.003	.032
3. ปัจจัยด้านเนื้อหา (X ₃)					-.011	-.015	-.153
4. ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม (X ₄)					.008	-.015	-.188
ค่าคงที่ (a) = 3.171 SE = .222 F = .259							

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน(X₁) ปัจจัยด้านครูผู้สอน(X₂) ปัจจัยด้านเนื้อหา (X₃) ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม(X₄) ไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1.) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนและการเล่นกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม 2.) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม 3.) เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมจำแนกตามชนิดกีฬา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำนวน 204 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ วิเคราะห์ปัจจัยบุคคล ใช้ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) วิเคราะห์ตัวแปรต้นและตัวแปรตามใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำแนกตามชนิดกีฬา ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 68.1 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 31.9 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 19.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 19.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-3 คิดเป็นร้อยละ 17.2 เป็นนักเรียนชนิดกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 27.9 ชนิดกีฬาเซปักตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 20.6 และชนิดกีฬาฟุตซอล คิดเป็นร้อยละ 19.6

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม จำแนกตามชนิดกีฬา จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-Test (One Way Analysis Of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) พบว่า ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 3.51 ค่า (Sig.) เท่ากับ .00 มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าผลการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่มีชนิดกีฬาที่แตกต่างกันทำให้ผลการเรียนแตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ไม่มีนักเรียนที่คะแนนต่ำกว่า 2.00 นักเรียนที่มีคะแนนสะสม 2.01-2.50 ชนิดกีฬามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$) นักเรียนที่มีคะแนนสะสม 2.51-3.00 ชนิดกีฬามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$) นักเรียนที่มีคะแนนสะสม 3.01-3.49 ชนิดกีฬา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$) และนักเรียนที่มีคะแนนสะสม 3.50 ขึ้นไป ชนิดกีฬา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman's rank Correlation Coefficient) พบว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่า ชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนและการเล่นกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม พบว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน (X_1) ปัจจัยด้านผู้สอน (X_2) ปัจจัยด้านเนื้อหา (X_3) ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม (X_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $r = .34, .36$ และ $.19$ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระด้วยตัวเอง พบว่าปัจจัยด้านผู้เรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา และปัจจัยด้านการฝึกซ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเนื้อหา และปัจจัยการฝึกซ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ปัจจัยด้านเนื้อหา และปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านเนื้อหามีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ สมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยทั้ง 4 ด้านสามารถไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมได้

อภิปรายผลการวิจัย

การสรุปผลของการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมจำแนกตามชนิดกีฬาสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมจำแนกตามชนิดกีฬา จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-Test (One Way Analysis Of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงว่าผลการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมที่มีชนิดกีฬาที่แตกต่างกันทำให้ผลการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจท์ได้อธิบายว่าการพัฒนาสติปัญญาและความคิดของผู้เรียนนั้น เกิดจากการปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม และผู้สอนควรจะต้องจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความพร้อมของผู้เรียนด้วย

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมสามารถอภิปรายวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มชนิดกีฬาที่แตกต่างกันของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman's rank Correlation Coefficient) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามพบว่าชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิต เขียววิชัย(2554 : 64-65) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์และความสนใจในการทำกิจกรรมนันทนาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนและการเล่นกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นระยะที่พัฒนาการต่างๆ เข้าสู่ภาวะอย่างสมบูรณ์แบบการพัฒนาด้านร่างกายของวัยรุ่นและเริ่มคงที่ในขณะที่พัฒนาการทางด้านสติปัญญายังคงดำเนินต่อไป โดยเฉพาะ

ด้านความคิด ซึ่งการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าองค์ประกอบที่เป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนก็คือ คุณลักษณะของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธภูมิ ครเดือน (2550 : 74-85) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เจตคติต่อวิชาเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน มโนภาพแห่งตน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ซึ่งพบว่านักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมมีคะแนนปัจจัยด้านผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ปัจจัยด้านผู้สอน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าบุคลิกของครูผู้สอน คุณภาพการสอนของครู และบทบาทของครูผู้สอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลิกของครูผู้สอนสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้สามารถสนใจในการเรียนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากย่อมรู้ถึงแนวทาง ขั้นตอน และการแก้ไขปัญหาในการสอน ได้เป็นอย่างดี รู้ถึงธรรมชาติของนักเรียนในแง่มุมต่างๆ สามารถนำประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน ได้อย่างรวดเร็วและง่ายต่อการจดจำซึ่งจะมีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2524 อ้างถึงใน ปวีณรัตน์ มณีวรรณ, 2548 : 54) ที่กล่าวว่า การสอนของครูต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่อำนวยให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ความสามารถในการเสนอบทเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจ มีความรู้การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างเหมาะสม การให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียน การค้นหาข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง การให้คำปรึกษาเพิ่มเติมจากในชั้นเรียน เป็นต้น ซึ่งพบว่านักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมมีคะแนนปัจจัยด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก

1.3 ปัจจัยด้านเนื้อหาในการเรียน 8 กลุ่ม สาระ (หลักสูตรแกนกลาง) อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาต่างๆ แต่ละวิชาแตกต่างกันไป และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาจึงอาจเป็นผลที่ทำให้มีความสนใจในด้านเนื้อหาของการเรียนน้อยเนื่องจากนักเรียนเหล่านี้จะต้องฝึกซ้อมกีฬาด้วย ผลจากการฝึกซ้อมกีฬาจึงทำให้นักเรียนเกิดความเหนื่อยล้าและไม่สนใจเนื้อหาของการเรียนเท่าที่ควร และมีผลทำให้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งพบว่านักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมมีคะแนนปัจจัยด้านเนื้อหา อยู่ใน

ระดับปานกลาง สอดคล้องกับศัลยา คงสมบูรณ์เวช (2561: กรมสุขภาพจิต) ที่กล่าวไว้ว่าสมองคือ กองบัญชาการที่สำคัญของร่างกาย มีหน้าที่ควบคุมทุกระบบของร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการหายใจ การเคลื่อนไหว ความรู้สึก การเรียนรู้ ความคิด ความจำ และการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังนั้นสมอง ต้องได้รับสารอาหารและออกซิเจนอย่างเพียงพอ โดยสมองต้องการออกซิเจนไปเลี้ยงมากถึง 20% ของออกซิเจนที่เราหายใจเข้าไป แม้ว่าสมองมีน้ำหนักเพียง 2% ของน้ำหนักร่างกายเท่านั้น โดยเฉพาะในการทำงานของสมองส่วนหน้า (Prefrontal cortex) ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด ความจำ หากเราทำงานหนักใช้ความคิดมากๆ สมองยังต้องการออกซิเจนมากขึ้น การได้รับ สารอาหารและออกซิเจนไปเลี้ยงสมองไม่เพียงพอจะทำให้สมองเกิดความเหนื่อยล้า ประสิทธิภาพ ในการทำงานลดลง อาจมีอาการมึน เบลอๆ คิดไม่ออก จำไม่ได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงาน

1.4 ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับมาก ซึ่งการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการพัฒนา ทางด้านกีฬาของนักเรียนส่วนมากมาจากองค์ประกอบหลายๆ อย่างที่ทำให้เรียนสามารถพัฒนา ความสามารถทางด้านกีฬาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ 1) การฝึกซ้อม นักกีฬาจะสามารถพัฒนาทักษะทางด้านกีฬาได้ดีขึ้นเนื่องจากผู้ฝึกสอนมีความรู้ความสามารถใน การถ่ายทอดทักษะต่าง จัดสรรเวลาที่มีความเหมาะสม รูปแบบการฝึกซ้อมต่างๆ และรวมถึงการนำ วิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬา 2) สถานที่ อุปกรณ์ เหมาะสม เพียงพอต่อการ ฝึกซ้อมของนักกีฬา ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา และยังสามารถส่งผลกระทบต่อระดับ คุณภาพและประสิทธิภาพของนักกีฬาให้สูงขึ้น ซึ่งที่ผ่านมามีการเตรียมทีมของนักกีฬาในประเภท ต่างๆ มักประสบปัญหาเรื่องของอุปกรณ์ สถานที่ สอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ การเตรียม ทีมรักบี้ฟุตบอลตามผลการศึกษาของศิริวุฒิ ทิพย์ไกรสร (2546: บทความย่อ) พบว่า ผู้จัดการทีม ผู้ ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่มีความเห็นว่ามีสภาพและปัญหา ด้านอุปกรณ์และสถานที่อยู่ ในระดับปานกลางเช่นกัน 3) การส่งเสริมและพัฒนาทักษะ ให้กับนักกีฬาโดยการให้นักกีฬาได้ ออกหาประสบการณ์และเปลี่ยนประสบการณ์จริงในการแข่งขันต่างๆ 4) แรงจูงใจให้นักกีฬา ถือเป็นสิ่ง สำคัญในการพัฒนาสถานการณ์ทางด้านกีฬาเป็นอย่างมากเพราะจะทำให้ให้นักกีฬาที่มีความมุ่งมั่นใน การที่จะพัฒนาทักษะของตนเองให้ไปสู่ความเป็นเลิศเพื่อเป้าหมายหลายๆ ประการ เช่น หาก ประสบความสำเร็จจะได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือประสบความสำเร็จจะได้รับรางวัล การเชิด ชูเกียรติเป็นการตอบแทนความสำเร็จ ซึ่งพบว่านักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมมี คะแนนปัจจัยด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีชนิดกีฬาที่แตกต่างกันทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน แต่โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการทบทวนบทเรียนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนที่ไม่สามารถเข้าเรียนตามตารางเรียนปกติได้เหมือนนักเรียนคนอื่นๆ เพื่อนักเรียนจะได้มีประสิทธิภาพทางการเรียนเพิ่มขึ้นต่อไป

2. จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านการฝึกซ้อม ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ซึ่งกระทำดังนี้ ปัจจัยด้านผู้เรียนทำให้ผู้เรียนรู้สึกมีเป้าหมายในการเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มีแรงจูงใจในการเรียน เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นออกมาให้ระดับที่สูง และปัจจัยด้านการฝึกซ้อม เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนอย่างมากเนื่องจากโรงเรียนกีฬาส่วนมากจะเป็นการฝึกซ้อม มากกว่าการเรียนในห้องเรียน ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียนกับปัจจัยด้านการฝึกซ้อมที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม ซึ่งปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียนนั้นมาจากคุณลักษณะของตัวนักเรียนเองควรมีการกระตุ้นดูแลนักเรียนกลุ่มที่มีความเอาใจใส่ในการเรียนน้อย ให้หันมาใส่ใจในการเรียนให้มากขึ้น ส่วนการฝึกซ้อมควรจัดสรรเวลาให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักเรียน การฝึกซ้อมกีฬาของนักเรียน โดยการเก็บข้อมูลแบบเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคลเพื่อทราบถึงปัญหาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. เพื่อให้เกิดประโยชน์ควรทำการวิจัยถึงปัจจัยด้านอื่นๆ ที่พึงประสงค์ในการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเพื่อให้ผลการวิจัยมีมุมมองที่กว้างยิ่งขึ้น เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านครอบครัว เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- Ayeni, J. O., Ayeni, M. A. . (2013, January). Theory and Practice in Philosophy and Education: A Conceptual Clarification. *An International Multidisciplinary Journal Ethiopia*, 28(7), 114. Retrieved from <http://www.ajol.info/index.php/afrev/article/viewFile/88233/77880>
- Boden Andrea, A. T. a. M. M. (Aprill, 2000.). "Programmed Instruction in Secondary Education: A Meta Analysis of the Impact of Class Size on Its Effectiveness," Educational Resources International Center. . Retrieved from <<http://www.od.arc.nrru.ac.th2eric/detail.nsp>>
- Fraze, J. P. (September, 2002). "Web Quest Design Strategies : A Case Study Measuring the Effect of the Jigsaw Method Students' Personal Agency Belief's, Engagement and Learning," *Dissertation Abstracts International.*, 65(05) : 1746-A
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*; New York: McGraw-Hill Book Co.
- H., P. (2008). Learning in the world - Towards a culturally aware concept of learning. Retrieved from sempaed/forschung-entwicklung-in-org/medien/litw2008/at_download/file
- Krejcic, R. V., & Morgan, D. W. (1970). "Determining sample size for research activities". *Educational and Psychological Measurement*, 30, pp.607-610.
- Latsch-Lybeck, L. J. (April, 2001.). "Effects of Cooperative Learning on Achievement and Attitudes Toward Teamwork in Medical Technology Students,". *Dissertation Abstracts International.*, 61(10)(3877-A).
- Mann, M. D. (2011). Learning and memory. Retrieved from <http://michaeldmann.net/mann18.html>.
- Mormann, T. R., from (2008). The Structure of Scientific Theories in Logical Empiricism. Retrieved from http://www.princeton.edu/~hhalvors/teaching/phi520_f2012/mormann-theories.pdf.
- Scherer, S. C. (December, 2003). "Reinforcement and Punishment During Programmed Instruction,"*Dissertation Abstracts International.*, 64(6)(1974 - A).
- Walsh, S. F. (1896). "Modifying Risk Perceptions of Japanese University Students using a Culturally Compatible of Instruction,". *Dissertation Abstracts International.*, 60(6).

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560 - 2564. กรุงเทพฯ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพฯ :: ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.

เกริก ศักดิ์สุภาพ. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้น ความสามารถในการแก้โจทย์ ปัญหาวิชาฟิสิกส์ (PECA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (ปรินูญานิพนธ์ ปรินูญา ดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณิต เขียววิชัย. (2554). เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์และความสนใจ ในการทำกิจกรรมนันทนาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จันทิมา เมฆประโคน. (2555). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชา ศิลปะ เรื่องการสร้างสรรคจากเศษวัสดุของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการ จัดการ เรียนรู้แบบ 4 MAT. (วิทยานิพนธ์ปรินูญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (

พิมพ์ครั้งที่ 5 ed.). กรุงเทพฯ: แคนเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตเอชอาร์.

ทิสนา แวมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 18

ed.). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ. (2549). เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นิพัฒน์ ชัยวรมุขกุล. (เข้าถึงเมื่อ 24 เมษายน 2560). การพัฒนาคืออะไร. Retrieved from

<https://www.gotoknow.org/posts/485293>

บุญชม ศรีสะอาด. (2524). รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. (ปรินูญานิพนธ์การศึกษา ดุษฎี บัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

ปฐมทัศน์ บรรณเลิศ. (เข้าถึงเมื่อ 24 เมษายน 2560). การบริหารการพัฒนา. Retrieved from

https://pub.crru.ac.th/myfile/P_Chapter1.pdf.

ประดิพันธ์ อุปรมัย. (2550). เอกสารการสอนชุดวิชาพื้นฐานการศึกษามนุษย์กับการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่

- ที่ 15 ed.). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาชิราช.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการ คิดเลข ในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิด เลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้คู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตร และการ สอน)), พระนครศรีอยุธยา
- ปราโมทย์ จันทร์เรือง. (ตุลาคม 2552-มกราคม 2553). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ บูรณาการทักษะ การคิดและการสรรค์สร้างความรู้สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. วารสาร ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 21, 1, 27-38.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). การนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรรณิ ชูทัย เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5 ed.). กรุงเทพฯ: เสริมสินพีรี เพรสตีส์เท็ม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ กรุ๊ป แบนเนจเม้นท์.
- พิรุณไพบรย์ สำโรงทอง. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการ จัดการเรียนรู้อตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2553). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองการพิมพ์.
- มานะ สันธูวงษานนท์. (พฤศจิกายน 2549-มีนาคม 2550). ปัจจัยส่งเสริมการจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อ คุณภาพนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารศึกษา 18, 2, 115-116.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2553). ความเป็นครู (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ยุทธภูมิ ดรเถื่อน. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รสริน เจริญไชสง และสำลี ทองธิ. (เมษายน-มิถุนายน 2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อ ส่งเสริม ความสามารถในการออกแบบการสอนอย่างได้ตรงต่อเชิงวิพากษ์ของนักศึกษาครู. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร 15, 2, 26-34.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2560). ม.ป.ป.ทฤษฎี. Retrieved from

<http://www.royin.go.th/dictionary/search.php>

ลักษณะ สรีรวัฒน. (2557). จิตวิทยาสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 1

ed.). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วัลลี บัวดา. (2550). ผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่เรียนตามสภาพจริง. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2560). การเรียนรู้. Retrieved from

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99>.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). การวัดเจตคติ (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). กรุงเทพฯ: ดีดี บู้กสโตร์.

ศิริวุฒิ ทิพย์ไกรสร. (2546). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2556). มาตรฐานที่ควรปรับปรุงเร่งด่วนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ในภาพรวมของสังกัด) จากการทดสอบ *O-NET* ปีการศึกษา 2556 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).

สมจิต จันทรฉาย. (2557). การออกแบบและการพัฒนาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.).

นครปฐม: คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

สมบัติ เกตุสม และคณะ. (2558). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดขอนแก่น. Retrieved from

<http://repository.rmutr.ac.th/handle/123456789/65>

สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ. (วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)), บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา

สำนักงานจัดการศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2548). ปัจจัยที่ทำให้จุดมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไปประสบผลสำเร็จ กรณีศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน ฐานะความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ : บทบาทและการดำเนินงานวิชาศึกษาทั่วไป. กรุงเทพฯ: สำนักงานจัดการ

ศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลีมาลัย ชัยชนะ. (เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2560). หลักการ & แนวคิด & ทฤษฎี ต่างกันอย่างไร.

Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/323308>

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2555). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่ (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หนูแพรว วัชโสภ. (2556). การแก้ไขผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ รายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม “ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์” ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2: วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1.

อภิสิทธิ์พร สถิตย์ภักดีกุล. (2558). (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎีหลักสูตรและการเรียนการสอนการเรียนรู้และทฤษฎีการเรียนรู้: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

อรทัย จันใด. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อัครา เอิบสุขศิริ. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎีหลักสูตรและการเรียนการสอน (รูปแบบการเรียนการสอน): คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

อัครา เอิบสุขศิริ. (2554). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 7 ed.). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัครา เอิบสุขศิริ. (2557). จิตวิทยาสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัมพวัน ประเสริฐภักดี และวราญา ภูเสตวงษ์. (2554). การศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. วารสารวิจัยรำไพพรรณี 5, 3 (เดือนมิถุนายน - กันยายน).

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

2. อาจารย์ อุดม สุรสาคร

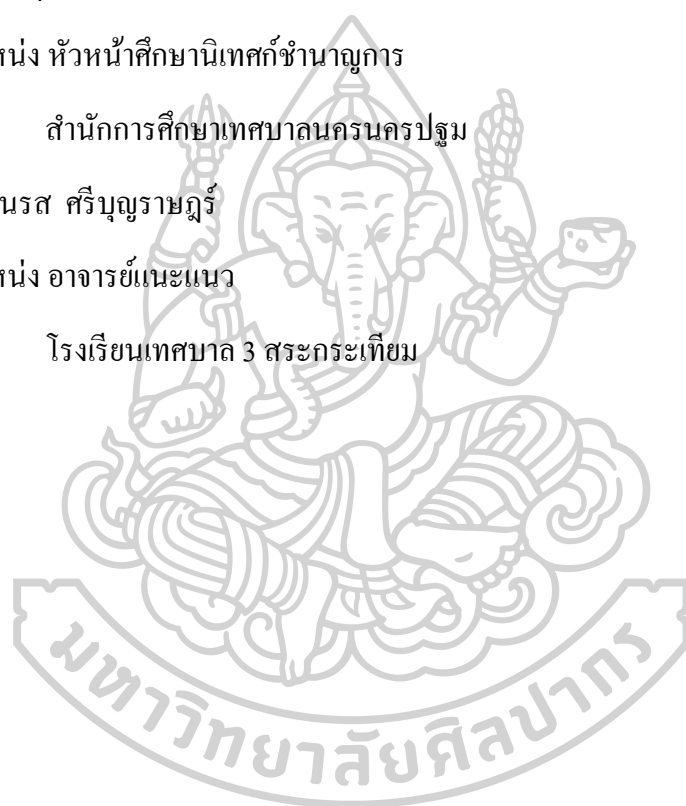
ตำแหน่ง หัวหน้าศึกษานิเทศก์ชำนาญการ

สำนักงานการศึกษาเทศบาลนครนครปฐม

3. อาจารย์ ชีโนรส ศรีบุญราษฎร์

ตำแหน่ง อาจารย์แนะแนว

โรงเรียนเทศบาล 3 สระกระเทียม

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ปัจจัยสนับสนุน

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ปัจจัยด้านผู้เรียน						
1.	คุณลักษณะของนักเรียน นักเรียนให้ความสำคัญกับการเรียนเพื่อพัฒนาตนเอง	1	0	1	0.667	ใช้ได้
2	นักเรียนมีความตั้งใจกระตือรือร้นและเอาใจใส่ในการเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
3	นักเรียนแสวงหาความรู้นอกห้องเรียน สม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะของตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
4	นักเรียนมีความรับผิดชอบและสามารถจัดสรรเวลาในการเรียนเพื่อพัฒนาตนเอง เสมอ	0	1	1	0.667	ใช้ได้
5	ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มเพื่อนด้วยความเต็มใจสามารถพึ่งพากันได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	ใช้ได้
6	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเพื่อนทั้งด้านการเรียน และกิจกรรมอื่นๆ	1	1	1	1	ใช้ได้
7	นักเรียนได้รับกำลังใจจากกลุ่มเพื่อนๆ เสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้
ปัจจัยด้านผู้สอน						
8	บุคลิกของครูผู้สอน ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการเป็นครูผู้สอน เช่น การแต่งกาย การยืน การเดิน ทำทาง น้ำเสียง และอื่นๆ	1	1	1	1	ใช้ได้

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	สรุปผล
		1	2	3		
9	ครูผู้สอนตระหนักถึงนักเรียน และสามารถดึงดูความสนใจนักเรียนให้เกิดความสนใจในการเรียน	1	0	1	0.667	ใช้ได้
10	คุณภาพการสอนของครู ครูผู้สอนบอกจุดประสงค์การเรียนอย่างชัดเจนและเตรียมการสอนได้เป็นอย่างดี เช่น สื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน เป็นต้น	0	1	1	0.667	ใช้ได้
11	ครูผู้สอนสามารถประยุกต์เนื้อหาการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน และทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบันและมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	ใช้ได้
12	บทบาทของครูผู้สอน ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีกรพัฒนาตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
13	ครูผู้สอนสามารถชี้แนะแนวทางต่างๆ ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี	1	1	0	0.667	ใช้ได้
14	ครูผู้สอนสามารถนำสื่อการเรียนการสอนต่างๆ มาให้นักเรียนเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น	1	1	0	0.667	ใช้ได้
ปัจจัยด้านเนื้อหาในการเรียน 8 กลุ่มสาระ (หลักสูตรแกนกลาง)						
15	กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ได้เป็นอย่างดี เช่น ทำโจทย์ได้ หาคำตอบได้	1	1	1	1	ใช้ได้
16	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี	1	1	0	0.667	ใช้ได้

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	สรุปผล
		1	2	3		
17	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชา วิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	ใช้ได้
18	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์มา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี	1	1	0	0.667	ใช้ได้
19	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาภาษาไทย ได้เป็นอย่างดี เช่น อ่านได้ เขียนได้ อธิบายได้	1	1	1	1	ใช้ได้
20	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาภาษาไทยมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี	1	1	0	0.667	ใช้ได้
21	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	1	1	1	1	ใช้ได้
22	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี	1	1	0	0.667	ใช้ได้
23	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาสุศึกษา และพลศึกษา	1	1	1	1	ใช้ได้
24	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาสุศึกษาและ พลศึกษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นอย่างดี	1	1	0	0.667	ใช้ได้
ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	สรุปผล
		1	2	3		
25	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาศิลปะ	1	1	1	1	ใช้ได้

	เช่น การวาด การใช้สี					
26	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาศิลปะมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี	1	1	0	0.667	ใช้ได้
27	กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เช่น ทักษะพื้นฐานงานบ้าน งานคอมพิวเตอร์	1	1	1	1	ใช้ได้
28	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี	1	1	0	0.667	ใช้ได้
29	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาภาษาต่างประเทศ เช่น การพูด อ่าน เขียน	1	1	1	1	ใช้ได้
30	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาภาษาต่างประเทศมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี	1	1	0	0.667	ใช้ได้

ตอนที่ 3 สถานการณ์ในการพัฒนาความสามารถแต่ละชนิดกีฬา

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม						

1	ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิคต่างๆ	1	1	1	1	ใช้ได้
2	นักเรียนมีระยะเวลาการฝึกซ้อมที่มีความเหมาะสมเพียงพอต่อการพัฒนาทักษะที่เหมาะสม	1	0	1	0.667	ใช้ได้
3	นักเรียนได้รับรูปแบบการฝึกซ้อมมีความทันสมัยน่าสนใจ และเหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้
4	ผู้ฝึกสอนมีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม	1	1	1	1	ใช้ได้
5	สถานที่และอุปกรณ์ โรงเรียนมีสถานที่ในการฝึกซ้อมเพียงพอต่อจำนวนนักกีฬา	1	1	1	1	ใช้ได้
6	โรงเรียนมีสถานที่ในการฝึกซ้อมที่มีความเป็นมาตรฐาน	1	1	1	1	ใช้ได้
7	อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเพียงพอต่อจำนวนนักกีฬา	1	1	1	1	ใช้ได้
8	โรงเรียนมีการจัดอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่มีมาตรฐาน	1	1	1	1	ใช้ได้
9	การส่งเสริมและพัฒนาทักษะ โรงเรียนมีการนำนักกีฬาวางฝึกซ้อมนอกสถานที่	1	1	1	1	ใช้ได้
10	โรงเรียนมีนักกีฬาต่างสังกัดเข้าร่วมฝึกซ้อมร่วมกัน	1	1	1	1	ใช้ได้
11	โรงเรียนมีการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ เพื่อการพัฒนา	1	1	1	1	ใช้ได้
ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	สรุปผล
		1	2	3		
12	แรงจูงใจให้นักกีฬา นักเรียนได้รับการสนับสนุนเงินรางวัลจาก	1	1	1	1	ใช้ได้

	การแข่งขันรายการต่างๆ จากโรงเรียน					
13	เมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จจากการแข่งขันรายการต่างๆ โรงเรียนมีการประกาศเชิดชูเกียรติให้กับนักเรียนที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
14	นักเรียนได้รับโอกาสเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	1	1	1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียน

โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

คำอธิบาย

1. แบบสอบถามนี้สำหรับนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครปฐม

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์การพัฒนาความสามารถแต่ละชนิดกีฬา

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

3. โปรดพิจารณาข้อความในแต่ละข้อคำถามและ โปรดตอบให้ครบทุกข้อตามความจริงจากความเห็นและการปฏิบัติของนักศึกษา เพื่อให้การวิจัยนี้มีผลสรุปที่น่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ได้ อย่างแท้จริง ข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล ขอให้นักเรียนตอบอย่างอิสระ

ขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมืออย่างดีมา ณ โอกาสนี้ คำตอบของเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐมอย่างแท้จริง

นางสาวศลิษา อำนวยชัย

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพัฒนศึกษา

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียน

โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ 1.1) ชาย 1.2) หญิง
2. อายุ 2.1) 12-13 ปี 2.2) 14-15 ปี
 2.3) 16-17 ปี 2.4) 18 ปีขึ้นไป
3. ระดับชั้น 3.1) ชั้น ม.1 3.2) ชั้น ม.2 3.3) ชั้น ม.3
 3.4) ชั้น ม.4 3.5) ชั้น ม.5 3.6) ชั้น ม.6
4. ชนิดกีฬา 4.1) ฟุตบอล 4.2) ฟุตซอล 4.3) วอลเลย์บอล
 4.4) วอลเลย์บอลชายหาด 4.5) เทเบิลเทนนิส 4.6) เซปักตะกร้อ
 4.7) มวยไทย 4.8) มวยสากล 4.9) กรีฑา
 4.10) ยูโด - มวยปล้ำ 4.11) บาสเกตบอล 4.12) วាយน้ำ
 4.13) แบดมินตัน 4.14) กอล์ฟ
5. ผลการศึกษา .....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุน จำแนกออกเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านผู้สอน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ระดับที่ 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ระดับที่ 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมาก

ระดับที่ 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อย

ระดับที่ 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยด้านผู้เรียน						
1.	คุณลักษณะของนักเรียน นักเรียนให้ความสำคัญกับเรียนเพื่อพัฒนาตนเอง					
2.	นักเรียนมีความตั้งใจกระตือรือร้นและเอาใจใส่ในการเรียน					
3.	นักเรียนแสวงหาความรู้นอกห้องเรียนสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะของตนเอง					
4.	นักเรียนมีความรับผิดชอบและสามารถจัดสรรเวลาในการเรียนเพื่อพัฒนาตนเองเสมอ					
5.	ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มเพื่อนด้วยความเต็มใจสามารถพึ่งพากันได้เป็นอย่างดี					
6.	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเพื่อนทั้งด้านการเรียน และกิจกรรมอื่นๆ					
7.	นักเรียนได้รับกำลังใจจากกลุ่มเพื่อนๆ เสมอ					

ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ปัจจัยด้านผู้สอน						
	บุคลิกของครูผู้สอน					
8.	ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการเป็นครูผู้สอน เช่น การแต่งกาย การยืน การเดิน ท่าทาง น้ำเสียง และอื่นๆ					
9.	ครูผู้สอนตระหนักถึงนักเรียน และสามารถดึงดูดความสนใจนักเรียนให้เกิดความสนใจในการเรียน					
	คุณภาพการสอนของครู					
10.	ครูผู้สอนบอกจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างชัดเจนและเตรียมการสอนได้เป็นอย่างดี เช่น สื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน เป็นต้น					
11.	ครูผู้สอนสามารถประยุกต์เนื้อหาการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน และทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบันและมีประสิทธิภาพ					
	บทบาทของครูผู้สอน					
12.	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้มีการพัฒนาตนเอง					
13.	ครูผู้สอนสามารถชี้แนะแนวทางต่างๆ ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี					
14.	ครูผู้สอนสามารถนำสื่อการเรียนการสอนต่างๆ มาใช้กับนักเรียนเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น					
ปัจจัยด้านเนื้อหาในการเรียน 8 กลุ่มสาระ(หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน)						
15.	กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ได้เป็นอย่างดี เช่น ทำโจทย์ได้ หากคำตอบได้					

ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
16.	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์มาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี					
	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์					
17.	นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี					
18.	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี					
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย					
19.	นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาภาษาไทยได้เป็นอย่างดี เช่น อ่านได้ เขียนได้ อธิบายได้					
20.	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาภาษาไทยมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี					
	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม					
21.	นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม					
22.	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี					
	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา					
23.	นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาสุขศึกษาและ พลศึกษา					
24.	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษามา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี					
ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
25.	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาศิลปะ เช่น การวาด การใช้สี					
26.	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาศิลปะมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้เป็นอย่างดี					
27.	กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาวิชาการงานอาชีพและ เทคโนโลยี เช่น ทักษะพื้นฐานงานบ้าน งานคอมพิวเตอร์					
28.	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้เป็นอย่างดี					
29.	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาภาษาต่างประเทศ เช่น การพูด อ่าน เขียน					
30.	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาภาษาต่างประเทศมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้เป็นอย่างดี					

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ในการพัฒนาความสามารถแต่ละชนิดกีฬา เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ระดับที่ 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ระดับที่ 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมาก

ระดับที่ 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อย

ระดับที่ 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การฝึกซ้อม						
1.	ผู้ฝึกสอนกีฬามีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิคต่างๆ					
2.	นักเรียนมีระยะเวลาการฝึกซ้อมที่มีความเหมาะสมเพียงพอต่อการพัฒนาทักษะ					
3.	นักเรียนได้รับรูปแบบการฝึกซ้อมมีความทันสมัยน่าสนใจและเหมาะสม					
4.	ผู้ฝึกสอนมีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม					
สถานที่ อุปกรณ์						
5.	โรงเรียนมีสถานที่ในการฝึกซ้อมเพียงพอต่อจำนวนนักกีฬา					
6.	โรงเรียนมีสถานที่ในการฝึกซ้อมที่มีความเป็นมาตรฐาน					
7.	อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเพียงพอต่อจำนวนนักกีฬา					
8.	โรงเรียนมีการจัดอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่มีมาตรฐาน					
ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
การส่งเสริมและพัฒนาทักษะ						
9.	โรงเรียนมีการนำนักกีฬาออกฝึกซ้อมนอกสถานที่					
10.	โรงเรียนมีนักกีฬาต่างสังกัดเข้าร่วมฝึกซ้อมร่วมกัน					
11.	โรงเรียนมีการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ เพื่อการพัฒนา					
แรงจูงใจให้นักกีฬา						
12.	นักเรียนได้รับการสนับสนุนเงินรางวัลจากการแข่งขันรายการต่างๆ จากโรงเรียน					
13.	เมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จจากการแข่งขันรายการต่างๆ โรงเรียนมีการประกาศเชิดชูเกียรติให้กับนักเรียนที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน					
14.	นักเรียนได้รับโอกาสเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ที่ ศษ 6806 (ร.ร.) / 1441
 ๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร⁸⁵
 พระราชวังสนามจันทร์
 อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

ด้วย นางสาวศลิษา อำนวยชัย รหัสประจำตัว 57260308 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
 สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษาความสัมพันธ์ของ
 ชนิดกีฬา กับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียน โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม " มีความประสงค์จะขอตกลง
 เครื่องมือวิจัยกับนักเรียนในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
 ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
 รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
 นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (๑๙) / 144๐

87

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 กุมภาพันธ์ 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

ด้วย นางสาวศลิษา อำนวยชัย รหัสประจำตัว 57260308 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดกีฬากับผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งนักเรียนทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวศลิษา อำนวยชัย
วัน เดือน ปี เกิด	20 กุมภาพันธ์ 2535
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	56/75 ม.5 ต.นครปฐม อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

